

Hiday:

UJ DEBRECZEN

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Debreczen, Darabos-utca 7. szám. — Telefon 412. szám. Hirdetési ár szabás szerinti vételnek fel.

II. évfolyam.

69. szám.

Egyes szám ára 4 fillér.

Előfizetési ár helyben: egy hóra 1 korona, negyedévre 3 korona. — Vidékre egy hóra 1 kor. 50 fillér; negyedévre 4 kor. 50 fillér.

Debreczen, 1913.

Vasárnap, március 23.

Feltámadás.

A nagy názáreti világalakító, magasztos eszméi megdöbbenették a hazugság, a képmutatás, a lelketlenség, a becstelenség urajmának letéményeseit. Jól tudták ezek, hogy ha csakugyan megvalósul az emberek között a szeretet s ennek alapján az egyenlőség és testvériség, akkor az ő nyomorult vezető szerepüknek örökre vége.

És megkezdődött a legigazabbnak cudar üldözése, megkezdődött a legártatlanabbnak rettenetes szenvedése, melynek végén elkövetkezett a legremsesebb, legcsufosabb keresztihalál.

Azt hitték a gyilkosai, hogy megölhetik vele az eszméit is. De ime az eszme, az ige él! Harmádnapra feltámadott.

Ki ne látná, ki ne érezné, ki ne tudná közülünk, hogy a magyar nemzet kálváriajárása hasonló a názáreti Jézuséhoz.

A különbség csak abban van, hogy ez már négyszáz esztendő óta tart. De legutóbb a mi képmutató farizeusaink gyorsabb tempóban kezdték a magyar nemzetet sirja felé korbácsolni. Nagyon neki készültek. A mi saját külön Judásunk nem 30 ezüst pénzt, hanem négy és fél milliót végott zsebre. És még csak nem is kacsintgat sem kötéltre, sem gerendára. Sőt nagyon is él s maga elmondja, hogy még hosszú ideig akar élni. A meghályogtalanított, de lelkiileg még mindig vak saját külön Kaifásunk kezében pedig közel egy év óta suhog az ostor. Ez nem ismer jrgalmat. Ez nem néz semmi mást, csak a maga és osztályos társai uralmát. Veszhet a nemzet, csak az ő szabad garézdálkozása és cimboráinak mindent megkaparító hosszú körme maradjon meg.

Rettenetes ennek a szerencsétlen németnek a sorsa. Idegen kéz négyszáz esztendő óta fojtogatja, de nem tudta megölni. Most saját fia közül akadtak hóhérai. Már megalázták, megcsufolták, meg is köbölték. És lelketlenül vonszolják tovább a verpad felé.

Lesz-e menekvés ebből az iszonyatból?

A názáreti az ő apostolai, a hű tanítványok nem tudták megmenteni. Csak a kezeiket

tördelték kétségbeesetten. Nem találták meg a szabadság utját.

A magyar nemzetnek is vannak hű fia. Apostoloknak is nevezhetjük őket. Ezek sem akadtak még rá a szabadság módjára.

Csak elmélkednek, csak töprengenek; talán vezekelnek is.

Elgondolják, hogy tiz évvel ezelőtt olyan nemes felbuzdulás, olyan határtalan jelkesedés vett erőt a nemzetben, hogy ahhoz fogható talán sem a nagy Rákóczi idejében, sem 1848-ban nem volt. Együtt érzett a nemzet minden fia. A nemzetiségek rá sem hederítettek Bécsre, oláh pópák levett kalappal énekeltek a szózatot, önként, saját kezükre. Bécs szepegett. De nyakas volt, mint mindig. Tudta, hogy ő tovább bírja. Mics nyakaskodtunk. Rezisztáltunk. Hol aktíve, hol passzíve. Kötélszakadásig voltunk.

De nem vártuk be a kötélszakadását, hanem elkezdtünk bémulni, hogy a vezéreink Bécsbe mennek és mint miniszterek jönnek haza.

Kapcsolódit játszottak. Kikapcsolták a hadügyet és bekapcsolták a választójogot. Ahhoz nem szabad volt többé hozzá nyulniok, emezt nem volt kedvük megcsinálni. Az önálló bankon pedig összeveszték.

Ekkor Bécs szépen kirántotta alóluk a gyékényt. Ugy hogy nem is megbuktak, hanem hanyatt estek.

Ebben a keserves állapotukban nézték a csilagos eget és meglátták az igazságot. Belátták, hogy nagyot tévedtek.

Keresték a régi helyes utat. Meg is találták. De átvágtá már azt Khuen és roppant szakadékokat mélyített rajta csakhamar az a bizonyos 4 és fél millió, meg a többi.

Aztién jött Tisza, az urlovas. Galoppban. Középkori dardájával jobbra-balra döfött. Mindenek előtt leszurta a jogot, a törvényt és az igazságot. Csak Széll Kálmánt hagyta meg hírmondónak ebből a brancsból.

Hogy mi mindent szurt még le, minek azt elősorolni? Hiszen a temetőt járjuk, egyik napról a másikra csak nem felejtettük meg el, hogy melyiket hova hantoltuk?

A nemzet maga még vénszorog, vonszolja tagjait gyengén roskadozva. Tisza nógatja véres dardájával fel a Golgotára.

Apostolok, segítsetek!

Mert volt ugyan és lesz is feltámadás. De a nemzetnek magának nem szabad meghalnia

Csak az elhantolt jogai támadjanak fel, megél az akkor! Támasszátok fel, megtehetitek! Ezért esdeklünk a feltámadás magasztos ünnepén.

Nomis.

A vármegyei tisztviselők nyugdíjjogosultsága.

Az új állami nyugdíjtörvényről.

Fővárosi tudósítónk jelenti: A Vármegyei Tisztviselők Országos Egyesületének igazgatótanácsa Fazekas Agost alispán elnöklésével Pestvármegye székházában tegnap ülést tartott, melyen közigazgatási szempontból több nevezetesség tárgyalta.

Horváth József dr. igazgató, mint előadó ismertette a tanács elé utalt ügyeket. Bejelenti hogy az egyesület a vármegyei tisztviselők nyugdíjellátásáról mintaszabályrendeletet dolgozott ki, hogy ilykép módot adjon a nyugdíj egyöntetű rendezésére. Az új állami nyugdíjtörvény az állami tisztviselőknak annyi új kedvezést biztosított, hogy ennek következtében valamennyi vármegyének revizió alá kell vennie a maga szabályrendeletét. A mintaszabályrendelet lehetségesnek tartja a nyugdíjjogosultság fenntartását a tisztviselőnek országgyűlési képviselővé való választása esetére, továbbá megállapítja a nyugdíjviszonyosságot a vármegyei és rendezett tanácsú városi, valamint a községi jegyzői szolgálat között.

Az előadásról élénk vita indult meg, melyben résztvettek Koller Sándor veszprémi, Herbst Géza vasmegyei, Majzik Viktor hevesmegyei és Issekutz Aurél krassószörénymegyei alispánok, továbbá Agoraszló Tivadar pestmegyei főjegyző, Dudits Pál árvaszéki ülnök és mások. Végül

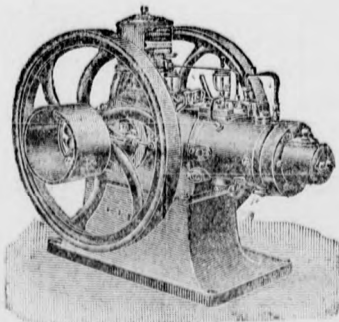
Bächer és Melichár gépgyárak főraktára

DEBRECZEN, Piacz-utca 43. szám (Dréher mellett)

ajánlja a világhírű „NEW WAY“ amerikai motorokat

lakarmánykamrák üzemeltetéséhez. (Künnő munkájuk, kevés benzinfogyasztásuk és rendkívül olcsó áruk folytán igen keresettek.)

lángkutak, Szecskevágók, Répavágók, darálók, tengerimorzsolók, fűlélesztőmosógépek stb.

elhatározta az igazgató-tanács, hogy a munka-szabályrendelet-tervezetet kinyomatja és az alispánoknak kellő számu példányban megküldi.

Horváth József igazgató azután a községi és közjegyzői kar tervezett államosításáról és a belügyminiszternek a községi törvény revíziójáról tett nyilatkozatáról tett említést. Azt indítványozta hogy az egyesület főlirattal forduljon a belügyi kormányhoz, hangoztassa, hogy nagy aggodalommal tekint a tervezett reformléle és kérje meg a kormányt, hogy mielőtt a községi törvény revíziójáról szóló javaslatot a képviselőházhoz benyujtaná, tárgyalassa egy e célra összehívandó szakértekezleten, amelyre az országos egyesület képviselőit is hívja meg.

Végül elhatározták, hogy ebben az évben nem tartanak országos közigazgatási konferenciát, ellenben kívánatosnak tartják, hogy a községfejlesztési szakosztály több helyen tartson ülést és a gyakorlati közigazgatásról előadásokat rendezzen.

Ultimátum Montenegróknak

A Montenegrói konfliktus.

Ausztria-Magyarország cettinjei követe már megjelent a montenegrói kormányánál és sürgős felvilágosítást követelt a szerb-montenegrói csapatok kegyetlenkedéseiről Albániában. A montenegrói külügyminiszter, mint a « Reichspost » jelenti, átvette monarkijánk jegyzékét és azzal a skutari főnádisszállásra, Miklós királyhoz ment. Hir szerint Montenegro visszautasítja Ausztria-Magyarország kívánságát. — Nincs ugyan ellenvétele az ellen, hogy Palics ferenczrendi baret meggyilkolása miatt a prizerendi érsek megindítsa az egyházi vizsgálatot,

de ellenzi, hogy a vizsgálatban egy osztrák-magyar konzulátusi tisztviselő is résztvegyen, mert az szerinte sértené Montenegro szuverenitását.

Van már olyan hír is, hogy Montenegro válasza nem elégíti ki a monarchiát és külügyi kormányunk most már rövid határidejű ultimátumban követel elégtételt.

Belgrádban is előterjesztést tett monarkijánk követe a skutari konzulátusok, magánépületek, templomok és intézetek bombázása miatt és szöve tette az albánokon ujabban elkövetett kegyetlenkedéseket. De más hatalmak is figyelmeztették a cettinjei és belgrádi kormányokat a veszedelmekre, amelyek az albáni tarthatatlan állapotok folytán támadhatnak. Figyelmeztették a két kormányt, hogy célszerű minden véreldozat Skutariért, mert a város eleste sem változtathat a hatalmak már elhatározott akaratán, hogy Skutari Albániáé marad. Belgrádban és Cettinjében azonban, úgy látszik, reményt és bátorságot merítenek abból, hogy Oroszország ezennel is mélyen hallgat és hogy a londoni nagyköveti reünio még mindig nem tudott megegyezni Albánja elhatárolásának kérdésében.

Nikita nem enged.

Petervároról jelentik: Montenegróban egyre nő a régi elkéseregés a Skutari-kérdés fejleményei miatt. Ezzel párhuzamosan olyan jelentések érkeznek ide, hogy Miklós király kategóricze kijelentette, hogy Skutariának minden körülmények között Montenegrohoz kell tartoznia és e cél eléréseért nem riad vissza a legvégső eszközöktől sem. Minden gyengeség ebben a tekintetben veszélyeztetné a dinastiát. Hangsúlyozzák azt, hogy a király helyzete rendkívül súlyossá alakulna, ha Skutari kérdésében engedne. Szerbia is mindent el fog követni, hogy szövetséges társának jogos kívánságát előmozdítsa.

Olaszország álláspontja.

Berlinből jelentik: Rómából jelentik a Deutsche Tageszeitung-nak: Hivatalos helyen még

nincs biztos hír arról, hogy Skutari bombázásakor olasz állampolgárok is kért szenvedtek, erre való tekintettel tehát Olaszország még nem is csatlakozott az osztrák-magyar Monarchiának Cettinjében elhatározott és elrendelt diplomáciai lépéséhez, mert nincs is rá közvetlen oka. Az olasz külügyminiszterium beírta azzal, hogy hogy a montenegrói kormányt mérsékletre intse, de azért az olasz flotta akcióra készen áll a déli adriai kikötőkben, ez azonban még távolról sem azt jelenti, hogy Olaszország flottatüntetést akarna rendezni Montenegro ellen.

A Hamidie.

Kairóból jelentik a Morningpostnak: A khedive magánjachtja tegnap menekültekkel tért vissza Cavabából. A kapitány hírül hozta, — hogy utközben szikratávíratot vett föl és ebből megtudta, hogy a Hamidje ujabban megint két görög torpedónaszédót pusztított el. A két görög hadihajó megakartá támadni a török cirkálóit, de a Hamidje megelőzte a támadást és jól irányított ágyugolyókkal elsüllyesztette a két torpedónaszédót.

A montenegrói konfliktus.

Petervároról jelentik: Az orosz illetékes körökben nagy aggodalommal nézik az osztrák-magyar monarchia és Montenegro közötti keletkezett konfliktust. Az a minisztertanács, amelyet tegnapelőtt a cár Carskoje-Seloba hívott össze, kétségtelenül ezzel foglalkozott, amit az is bizonyít, hogy több kiváló, magasrangú katonai parancsnokot is meghívtak a minisztertanácsra.

«Novoje Vremja» mai száma jelenti, hogy az angol külügyi kormány közvetítő javaslata kudarcot vallott, mert bár Oroszország engedékenységét tanúsított és hajlandónak mutatkozott Skutari kérdésében az osztrák-magyar monarchia álláspontjához közeledni, de ebből semmi sem lett, mert Ausztria-Magyarország hajthatatlan abban a tekintetben, hogy Gyakovét nem lehet átengedni Szerbiának.

A baba.

Valahányszor Nicolas beköszönt, véltén szekeréccvel, alkonyattájt, az öreg Françoise dönnnyögve mordogatta a kis Jeanne Marienak: — Na, megléssuk, lesz-e szerencséd? Hetedik leány vagy! Hej, ha elvenne!

Kínézett az ablakon a legény után, míg Jeanne Marie gépjesen ringatta a bölcsőt. Nem felelt. Összeszorult a szive a derék legény látásra, félbemaradt a megkezdett nóta, amelyet a babának csittgatva énekelt.

Ten husz esztendő volt a kis teremtés. Kékszemű, barnahaju, igazi breton nő, szabályos kerekdeákéjú, jókedvű, agyon is szótlannak, magában élőnek találta Nicolast. Kackiján meg is mondta neki, amikor a nyár elején megkérte.

A július nagy napon bement gavotteotárni Pont-Hocu-ba; ott azután a táncosa, Michel inkább a szája íze szerint beszélt.

A pont-hocu-i leányok, menyecskék mind szépek. Fejüketőlük szalagos, keményített, csipkés Gyermekded mozdulataik, lesütött tekintetük mindmegannyi kis szentre vall, és a külső ezáltal csak bizony, mert a breton nők éppen csak a fejüketőlük csipkétőlük féltik. Három napig ázik kenderlében, egy éjszaka vassal bodorítják, van is miért félteni. Szép szóra, hűféra szívesen hajlik mind, tudta ezt jól Michel; volt is sikere a nők körül. Addig ismételtette mókéit a kis Jeanne Marienak, addig pergette-forgatta a táncban, míg befonta szelid kis lelkét. Aztán csakugy oltagyta, mint a többi! Héjazasságról szó sem lehetett. Ez a szerencséje a kis hetediknek! Meri alaposan megirakné, minden hére-hóra megcsalné és dolgozhatna kettő helyett is.

A szegény, megcsufolt Nicolas tiszta szívből sajnálta. Nem bántotta szóval, mint a többi. — Még meg is védte, különösen a gyerek miatt. Egészen beszédessé lett a szóltan legény, ha a nagy szegényt, a kis porontyot emlegették. Esténként beköszönt, ranevetett a sivalkodó kis jószágra és azon töprengett, hogyan is szólíthatná meg a pironkodó kis teremtést. Harangzó után egyik este megállt a kapuban. Kis dróton ugró majmot hozott a babának. A nyomorult kis jószág kapkodott utána, az anyja könyvekre fakadva, kiszaladt. Azóta esténként benézett a legény. Még nem beszéltek. Jeanne Marie a bölcsőt ringatta, az öregasszony morgott, Nicolas a gyerekek mulatoit.

Egy alkalommal keservesen sirva találta az asszonyt. Egészen megrökönyödve nézte, hazament.

Másnap reggel bekocogott.

— Hallod-e? Hátha mégis összeállanánk. A gyerekeknek is jobb lesz.

Jeanne-Marie kijátszta a falu végére. Megölelte, kisírta a vállán a keservét. A legény megsimogatta, majd tovább ment. Az öregasszony zémbes kedve fogadta:

— Hát mi lesz? Persze, kellesz is neki!

Megráztá az ölében fekvő kis pólyást. — Amde az esküvő hírére felvidult.

— Hetedik leány! Nem hibába mondtam — dönnnyögte.

Julius végén volt a lagzi. A gabona, mint megannyi arany, sárgálott a határban. Jeanne Marie gyönyörű fekete kasmérba öltözött, ezüst hímzésű kötenyt, vadonatúj fejkötőt kötött. A kis gyereket a szomszédasszonyra bízta. Ebéd után haza jött...

Nagy ebéd volt. Hizott liba, nyérson jó ropogósra sült, kukoricamélé, vajjas bukta, szá-

ritott hal és almabor a javából. Ebéd után két muzsikus Pont-Avendől beállított. Az egyik a dudát fujta, a másik valami huros hangszeret pengetett. A falubeli öreg vak harmonikás is előkerült. Megkezdődött a gavotte. Jeanne Marie olyan légen nem táncolt. Mindenki a menyasszonyt akarta. A párok ide-oda imbolyogtak, nagyon hangos kedvben voltak. A zenészek szível-lelékkel fújták, a sarkok topogása, a szoknyák libbenése, igazi lakodalmas kép volt.

Egy asszony nézett be az ajtón. Siró-rivó kis csöppség a karján. Az öreg Prosper anyó volt, Jeanne-Marie szomszédja.

— Hívjátok csak a menyasszonyt. Anynyit bóg ez a poronty. Éhes.

A vak zenész a fülét vakarta. Mit iscsináljon. A völegény most tette le a táncosnéjét. A zenész odaintette. Gyengéden a fülébe sugá:

— Egy vendég jött. Éhes a szentem, inni akar.

Nicolas kínézett az ajtón. Elnevette magát. Behívta az asszonyt a kamrába. Leültette, kivette kezéből a babát. Csittgatva, ranevetett, majd benézett az ajtón és látta Jeanne-Marie viganója röppenését: fogott egy pohár tejet és itatni kezdte. Úgy ivott a baba mint a pnty. Nagykot sikogott.

A zene elhallgatott. A vendégek elköszöntek. Jeanne-Marie kereste az urat. A vak muzsikus kivezette a kamrába. Ott üldögélt ünneplőjében a völegény az asztalon, karjában a baba, aki jókedvűen tépdeste ki a völegényi bokréját a gomblyukából.

Jeanne Marie könnyezve borult az ura vállára, az gyengéden magához vontá majd elindultak hámasban haza felé.

A. Vernières.

Német hangok.

Berlinből jelentik: A sajtó felhőborodását fejezi ki a montenegróiak borzalmak cselekvései fölött, amelyeket a kat. albánok iránt tanusítottak. A keresztes ujság kijelentése szerint az erőszakos téritéseknek, amelyek a művelt világ toleranciájával nem egyeztethetők össze, mielőbb teljes nyomatékkal véget kell vetni.

Török siker Csafaidzsánán.

Konstantinápolyból jelentik: Magáninformációk szerint a török flotta ágyutüzeléssel támogatta a törökök jobb szárnyának operációját, amikor a jobb szárnyat tulnyomó bolgár haderő Kadiköj partvidékén megtámadta. Az egyesült szárazföldi és flottatüzelésnek sikerült azután a bolgérokat visszaűzni.

A görögök előnyomulása.

Athénből jelentik: A sajtóiroda közli Dancis tábornok e hó 20-iki janinai táviratát, amely a következőket jelenti: Nyolcadik hadosztályunk tegnap megszállta Tepelene helységeit és néhány ellenséges ágyút zsákmányolt. A lakosság lelkesedéssel fogadta hadseregünket.

A hatalmak békeakciója.

Belgrádból jelentik: A nagyhatalmak képviselői tegnap közölték a kormánynyal, hogy a nagyhatalmak a közvetítésnek a balkáni államok által történt elfogadását megaláztatással fogadják és fönntartották maguknak ama szempontok közlését, melyek mellett a közvetítést elvállalják.

A szerb segítség.

Szalónikijból jelentik: Azok a szerb csapatszázalitmányok, amelyek hétfőn indultak el innen tizenöt görög szállítóhajón Meduába és Durazzóba, az utolsók voltak, mert a szerb kormány nem bír több segítséget küldeni Montenegrónak. A Kap Karaburumnál görög torpedónaszádok csatlakoztak a csapatszázalitmányhoz, hogy védjék a Hamidje támadásától.

Merénylő férj.

Revolveres támadás a gyermekért.

A József kir. herceg-utca csöndjét tegnap délután szokatlan zaj verte fel. Egy hatalmas revolverdurranás utána segélykiáltások és durvaszítok hallottak, majd egy futó nő alakot s egy az asszonyt üldöző embert láttak a békeséges járókelők, kezében a még mindig füstölő revolverrel. Gál Mihály hajduhadházi lakos, földműves volt ez aki revolveréből két méter távolságról rálőtt feleségére, akitől mintegy hat hónapja különváltan él. A golyó azonban szerencsére nem talált s az embert szándékos embert szándékos emberölés kísérletének büntette miatt előzetes letartóztatásba helyezte a rendőrség.

A családi drámáról tudósításunk a következő:

Gál Mihály hajduhadházi lakos, földműves-napszámos mintegy 6 éven keresztül békés egyetértésben élt feleségével. A múlt év őszén az asszony azonban mintina elhűdegült volna urától. Gyermekeit, férjét hanyagolni kezdte, az ősz dacára is meztelb járatta leányait s keresetével nem igen tudott elszámolni. Férje feleségre vonta ezért, amből civódás lett. Az asszony végre is megunt a perpatvart s egy nap felpakolva, faképnél hagyta urát. Bejött Debreczenbe szolgálni, ahol Schwartz Lajosné József kir. herceg-utca 84. sz. alatti lakos szolgálatába lépett, magára hagyva férjét, egy 8 éves törvénytelen származású leányával és még két másik, az urától származó gyermekkel. Később haz egyik gyermekét, a két és fél éves elvette urától és egy hajduhadházi lakosnál helyezte el, tartésdíjat fizetve érte. E hó elsején azonban leutazott gyermekeiért Hajduhadháza és behozta azt magával Debreczenbe, ahol a lelenchézba adta.

Férje csak tegnap értesült felesége ezen tetteről, amely módfelett felháborította. Erős felindulásában elhatározta, hogy megöli az asszonyt. Magához is vett egy 9 milliméteres, 4 golyóra megöltött revolvert és gyalog bejött Hajduhadházi Debreczenbe, ahol is azonnal feleségét kereste fel, akit éppen mosogatás közben talált.

— Hol van a gyermek? — kiáltott rá az asszonyra, aki elfordult urától és nem felelt.

— Add elő a gyermekeket — ordította még egyszer s ezzel egyidejűleg előrántva revolverét, rálőtt az asszonyra. A lövés a földtől husz centiméternyire furódott a falba, míg az asszony riadtan menekült ki az utcára, ahol rémüiten kiáltott segítségért. Nyomában a férje.

A segélykiáltásokat meghallotta Szerka Sándor szolgálatonkivüli rendőr is, ki elfogta a dühöngő embert s erősen összekötözve a központi ügyelet elé állította.

Éjjel tizenegy órakor hirdette ki Petró Péli fogalmazó gyakornok, ügyeletes rendőrtisztviselő az előzetes letartóztatási határozatot Gál előtt, aki megtörtén remegő hangon mondta:

— Nem bénom én, csináljanak velem, amit akarnak... Csak a gyermekeimet szeretném még egyszer látni.

Ma délelőtt átszállították az ügyészség fogházába. (s. j.)

Egy demokratikus indítvány.

Hajduhármegye törvényhatóságához.

Lengyel Imre hajduszoboszlói táblabíró és földbírtokos, törvényhatósági bizottsági tag indítványt adott be Hajduhármegye törvényhatósági bizottságához, melyben kéri, hogy felirat intéztesék a képviselőházhoz a címek, rangok, rendjelek és kitüntetések előrlése tárgyában.

Ez az érdekes indítvány a következő:

Tisztelt Vármegye!

A mai lapokban olvastam, hogy a Kuenkormány első vében Kürschner Adolf osztrák nagyiparos magyar bárói méltóságot kapott. — Egyik-másik lap azt is hozzászéli, hogy jól megfizetett a rangért, mert ez nem magyar állampolgárnak drágább.

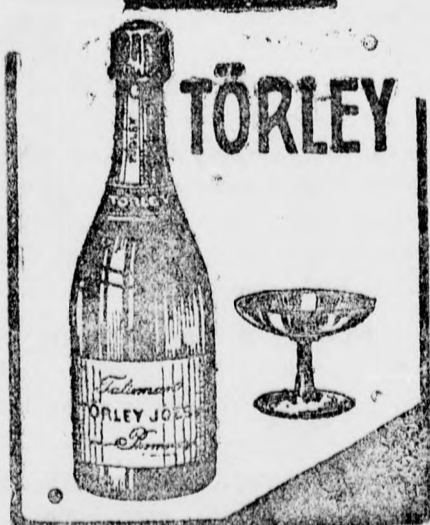
Szélteben tárgyalják, hogy nálunk a kitüntetéseknek meghatározott minimális áruk van, amelyek aszerint emelkednek, hogy az illető notórius panamista-e, avagy mégis akad valóami érdeme. Olvastam, hogy az udvari tanácsosságért 80.000, nemességért 100.000, báróságért 500.000 koronától feljebb kell befizetni, a mindenkori kormány titkos rendelkezési alapjába. Az így befolyó tekintélyes összeget aztán a kormány politikai kémszolgálat honorálására, választási célokra és a sajtó «megdolgozására» fordítja.

Előttem ezen állítások bizonyítottak látszanak.

Emlékszem, hogy a koalíció első évében, amikor a király még nem akart Wekerleéknek szivességet tenni, Zichy Aladár gróf büszkén hirdette, hogy a nemesítések szünetelnek. De csakhamar ők is alaposan behozták a mulasztottakat és valósággal elárasztották címekkel és ordókkal az országot.

A címkorság — mint egyik írónk mondja — nemcsak egy kis «gyöngöseség», de valóságos kiszámíthatatlan károkat okozó epidémia; oly ragályos betegség, melynek naponta vannak halálesetei, még pedig a címkorsággal járó fényűzés öngyilkosai.

Ott, ahol nyugaton él egy nemzet, mely szellemében politikai intézményeiben, mindig pár századdal előtte jár az emberiségnek. A szabadság, egyenlőség, testvériség trikolorja alatt a munka és tehetség oltárán éldozik a francia nemzet, mely előrlte a címeket és rangokat, előrlte a születés előjogát és az igazi demokráciában találta meg nemzetj nagyságának alapját. Ott rég felfedezték, hogy a munka egyenlősít, a műveltség nyellél s csak a tehetségnek van előjoga. A képviselőházban, az első Wekerle-kormány idejében az én sürgetésemre, Helfy már indítványozta a cím és rang előrlését, pedig még akkor nem volt hat or-

Reggelizés előtt félpohár

Schmidthauer-féle

Használatát valódi aildás gyomertajosoknak, szék-szerülésben szenvedőknek.

Használja Debreczen és vidékén minden gyógyszerárban és jobb fűszerüzletben.

Igmándi keserűvíz

Az elrontott gyomrot 2-3 óra alatt teljesen rendbe hozza.

Kis üveg 40 fill. Nagy üveg 60 fill.

vos egyetemi tanár-bárá és még akkor nem volt szülője a fővárosban, hogy «egyik udvari tanácsos nem vájja ki a másik udvari tanácsos szemét» (ad nótém: egyik varju satb.)

Szépmos kiváló írónk a guny mérges nyilával, a nevetségesség ostorával üldözte azt a közfelfogást, mely lakáj módra meglapul az üres cím és rang előtt.

Tüzzel-vassal kijáratni kellene, állami szervezetünkben is azon intézményeket, melyek, — mint elmúlt századok korhadó omladékai, — gátolják a modern, demokrata állam felépítését. Mi azonban hasoncsuszva járunk, megközeleltve a kinnaiakat, akiket máskülönbben kineve-tünk.

Itt lenne már az ideje, hogy utját álljuk az embert lealázó címezgetésnek és a cím- és ranggal járó számtalan visszaélésnek.

Ezt könnyen elérni lehetne egy okos törvénygyel, mely így szólana:

1. §. Minden cím, rang, rendjel, kitüntetés eltörölhető.

2. §. Jelvényeket, rendjeleket, szalagokat és érdemeket mindenki szabadon viselhet.

Bizonyára vármegyém az én álláspontomra helyezkedik és nem üti el indítványomat a vármegyék kényelmes, de reakciós indokolásával, hogy — nem időszerű.

Az a vármegye, amelyik annyiszor követelte a demokratikus választójog behozatalát, nem taktikázhatik.

Előterjesztem tehát önálló indítványomat így:

«Hajduvármegye törvényhatósági bizottsága feliratban kérje meg a magyar országgyűlés képviselőházát, hogy törölje el a címeket, rangokat, rendjeleket, kitüntéseket és keresse meg vármegyénk, hasonló felirat intézése iránt, az összes vármegyei és városi törvényhatóságokat.

Hajduszoboszló, 1913. március 19.

Lengyel Imre,
hajduvármegyei törvényhatósági
bizottsági tag.

Színház.

Heti műsor:

Vasárnap délután mérsékelt helyárrakkal: Csitri, vigjáték. — Vasárnap este kisbérletben rendez helyárrakkal, Kornai Berta felléptével: Milliárdos kisasszony, operette.

Hétfőn délután mérsékelt helyárrakkal: Vig özvegy, operette. — Hétfőn este bérletszűnetben, rendez helyárrakkal, Kornai Berta felléptével: Postás fiu és a huga, énekes bohózat.

Kedden délután mérsékelt helyárrakkal: Kis gróf, operette. — Este rendez helyárrakkal, B) bérletben, Kornai Berta bucsufelléptével: Drótos tót, operette.

Szerdén Faun, vigjáték. Zilahy Pál fellépte. C) bérlet.

Csütörtökön: Dolovai nébob leánya, színmű. Zilahy Pál felléptével. A) bérlet.

Pénteken: Első második, színmű. Ujdonosság. B) bérlet.

Szombaton: Cigányszerem, operetti. Komlóssy Emma fellépte. C) bérlet.

Vasárnap délután mérsékelt helyárrakkal: Nebéntsivirág, operette. Bérletszűnet. — Este: Pillangó kisasszony, zenés dráma. Komlóssy Emma fellépte. Kis bérlet.

Hétfőn: Lilj, operette. Komlóssy Emma fellépte. A) bérlet.

SZÍNHÁZI HIREK.

A színház husvétja. Kornay Berta, a fővárosi színházak becézett kedvenc művésznője holnap, vasárnap lép fel először mint vendég a Milliárdos kisasszony operettben, amelyben Harmat Evi szerepét játssza. Ezt a szerepet játszotta annakidején a Magyar Színház premierjén őriész; sikerrel. A főbb szerepét játszották: Csanády Irma, Aranyossy Anna, Falussy István, Kormos Ferencz, Farkas Pál, Székely Gy. Kassay Károly, stb. Hétfőn lép fel a művésznő Postásfiu és huga énekes bohózatban; kedden B) bérletben a «Drótos tót» operettben. — Délutáni előadások: Vasárnap délután 3 órakor, mérsékelt helyárrakkal «Csitri» vigjáték kerül színre Zilahy Gyula felléptével. Hétfőn ugyancsak mérsékelt helyárrakkal a «Vig özvegy» operett kerül színre Zilahyné S. Vilma és Borbély Lilivel a főszerepekben.

Népeelőadás. Kedden délután 3 órakor rendkívül mérsékelt helyárrakkal a «Kis gróf» kerül színre Zilahyné S. Vilma, Borbély Lili felléptével.

HIREK.

Husvét előtt.

Immár elértük a nagyhét utolsó napját, és folyik a készülődés az ünnepekre, amelyek ép olyanok lesznek, mint amilyenek mindig voltak. Talán még az idő is simulni fog a megszokott kerethez, hozva egy kis esőt, nagy szelet, valami keveset a langyosságból s esetleg napfényt. A harangok szintén készülődnek Rómába, aminthogy a kalmárok is megtették minden előkészületet arra, hogy a husvétit tojások, a különféle éntöző eszközök, a csokoládé- és cukornyalacsák, meg a sonkák az ünneplők rendelkezésére álljanak. A kirakatok általában ilyen dolgokkal vannak megrakva, amelyek között azonban mégis a sonkák játszik a legnagyobb szerepet, alkotván egyes helyeken a kifüggesztett feliratok szerint — kijelítást. Miután pedig benne vagyunk a nagyhétben, hát a zarándokok is elindultak Rómába, mitsem törődve azzal, hogy Fiume és Ancona között, amelyen a hajót vezet keresztül, ugyancsak fűtül a bőra, alaposan megintáncoltatva a vízi járműveket.

A közelmúltban nagyon is rossz napokat élt és rossz karácsonyra emlékező kereskedővilág kjsse vidámabban dörzsöli a kezét, — mert a vásárlások minden irányban megindultak, ha nem is olyan arányban, mint a régi jó pénzes világban, amikor a részvények nagyobb osztalékot hoztak, amikor az értékpapírok magasabb arányban álltak s amikor nem ütközött nehézségekbe a váltók és a kötelezvények elhelyezése.

Ami a templomokat illeti, azokat is csinosítják már s a papok is készülnek a néhez napokra, amelyeknek a feltámadás adja legszebb részét. Általában az emberek most nagyon vallásosak, aminek jórésben az is az oka, hogy ilyen nehéz években az emberek

kénytelenek kissé erősebben hinni, mint normális időben.

A mostani husvétnek s az azt megelőző nagyhétnek egyik legörvendetesebb jelensége a békének minden irányban történő megnyilatkozása, amely lehetővé tette, hogy a behívott és sok minden szenvedésen átment tartalékosok családjaik körébe térhettek vissza, ahonnan karácsony előtt távoztak. De némi remény van arra is, hogy a mostani husvét a verekedő narcosfelek között is meg hozza a békét s így a nagy ünnepet nem fogja megrontani a fegyverek pusztítása, amely sok ezer derék ember elmulásával járt. Viszont ma Montenegró okvetellenkedik, de talán ebből még sem lesz komoly konfliktus.

— **Vasárnapi istentisztelet.** Folyó évi március 23-án vasárnap a ref. templomokban a következők fognak prédikálni: A Nagytemplomban prédikál dr. Baltazár Dezső püspök, ágendázik Gáborján; Szabó Gábor s.-lelkész; a Kis-templomban prédikál Dicsőfi József lelkész, ágendázik Szele György lelkész; a Kossuth-utcai templomban prédikál Uray Sándor lelkész, ágendázik Demeter Gyula s.-lelkész; Ispotály-templomban prédikál K. Tóth Kálmán lelkész, ágendázik Nagy Lajos s.-lelkész; a városi szegényházban prédikál és urvacsorát Hajdu Zsigmond püspöki titkár, a csapókerti imaházban Kovács János vallásos lelkész; a homokkerti imaházban prédikál és urvacsorát oszt Boér Károly vallásos lelkész.

— **Üzelmek a gazdák rovására.** Gazdáink nem képzelték, hogy a tavalyi esős őszt követően milyen nagy tömegben hoznak az idén forgalomba észint jóhiszeműleg, részint tudva csekélyebb értékű, sőt egészen értéktelen magféléket. Minél alacsonyabb érákon kínálják, annál biztosabb, hogy például a répamag, melyből a híres bizenci nibe, selejtes áru több ezer zsékkal van a vidéken elhelyezve, legtöbb esetben dohos és általában igen rosszul csirázik, sőt az északnémetországi között is van ilyen elég az idén. Ami pedig a löherét illeti, köztudomásu, hogy a múlt napokban érkezett Fiumén át Magyarországra mintegy 20 vagon olasz rostaalja, melynek az a hivatása, hogy honi löhere közé kevertessék. Nem is szólva a lucernéről, melyre nézve az «Erdélyi Gazda» száklap március 16-iki számában is megírta, hogy teljesen értéktelen turkesztáni lucerna nagy tömegben került Bécsből magyar vidék kereskedőkhöz. Jó lesz tehát nagyon vigyázni, maradjunk meg a régi megbízható cégeknél és ne üljen fel se kereskedő, se gazda az említett igen alacsony ajánlatoknak, melyeknek célja nem egyéb, mint a hasznavehetetlen portékán akár-milyen éron tudni. Ha gazdáink nem elég óvatosak, akkor nagy bajok lesznek és csodákat fognak ez évben tapasztalni.

— **Szépérvék és életbölcesség** jellemzi mindazokat, akik cipőiket bersonozva viselik. Az új Berson-gummisárok rugékonny és elpusztíthatatlan.

— **Megjöpták a nagyjállomáson.** Szatmári Albiné Vörösmarty-utca 16. szám alatti lakos a nagyjállomáson várakozott, miközben valaki a zsebéből kiemelte 7 korona készpénzt és egy zálogcédulát.

A kiváló bőr- és lithlomos gyógyforrás

SALVATOR

vase- és hólyagbajoknál, kősvénynél, ezukorbetegségnél, vörhenynél és hurutos bántalmaknál kitűnő hatása.

Tennésvíz vasmentes szonygyvíz. — Kapható ásványvízforrásokban és gyógyszerárakban.

SCHULTZ ÁGOST Szécsény-Lipóci Salvatorforrás-Völgyénél, Budapest, V. Rudolf-rakpart 8.

HUSVÉT.

Feltámadás napján.

Örömmünnepe van ma a keresztyén világnak. E napon támadott fel a Fájdalmas Anya szenvedő Fia: Jézus!

Ez a mai nap az igazság győzelmének ünnepe. A fakadó rügyek, a tüzesedő napsugár, a madarak ajkán télen elnémult éneknek újból való felcsendülése, — mindmegannyi gyönyörű keret ehhez az ünnepnaphoz. Minden madárdal, minden vibráló napsugár azt hirdeti, hogy az igazságot örök halálra ítélni nem lehet. Ha néha-néha leáldozik is a napja, idővel annál diadalmasabban kel életre, feltámad és mint az Isten Fia, az igazságnak földi megtestesítője, élni fog örökké!

Ezernyolcszáznyolcvanadik évfordulója van annak, hogy a földi pályáját bevégeztet isteni Mester, akit szenvedései szentté avattak, feltámadott!

Amikor Jézust keresztre feszítették, — sötét, borus nap volt; amint az Irás mondja, a menny kárpitja megszakadt és az Isten Fia két lator között halt meg.

És amint nem értették meg a Mestert Pilátus és a római birodalomnak népei; éppúgy nem értették meg azok sem, akik az egy igaz Isten hitében nevelődtek. Nem értették meg, mert az a korszak tele volt kétkedéssel.

Nem találtak az igazságra, amely pedig az Ő személyében vándorolt akkor itt a földön.

Századok multak el, vértanuk szerege ment a halálba, míg a mag kikelt az emberi lelkekben és hódító utra kelt a világ körül.

Ez a mai nap az öröm ünnepe.

A templomok harangjai zugnak, s a hívők a feltámadást ünneplik, — Jézus feltámadását.

És ezen a szent napon, midőn áhitattal telve imádkozunk az Istenhez, a magyar nemzet csodás szenvedéseire gondolunk, amely hasonlít az Üdvözítő ártatlan megkínzóztatásához.

Ezt a nemzetet sem akarják már megérteni, pedig nemes és szent céljai vannak. A szabadságot hirdeti, azért küzd, hogy az ember — ember legyen, független és szabad!

De, amint elkövetkezett az Üdvözítő feltámadása, amint megértették a késő nemzedékek azokat a tanokat, amiket az ő szent ajka hirdetett egykoron, — el fog, el kell jönni annak a kornak is, amely megérti ennek a szerencsétlen nemzetnek igazságát!

Várunk türelemmel arra az okvetlenül bekövetkező időre, arra a tisztító záporosőre, amely lemossa a hamisság arcáról a festéket, hogy még a kevésbé gondolkodni tudók előtt is ott álljon a maga megvetésre méltó meztelenségében.

Ennek a tisztító záporosőnek el kell jönni mielőbb és az a szunnyadó erő, amely még ma csak a lelkek mélyén szunnyad, meg hozza a várva-várt változást és az igazság napja teljes fényében fog ragyogni!

Félre tehát a csüggedéssel s még azok is, akik elboruló lélekkel szemlélik a napi eseményeket, lelkes szívvel énekeljék a Halleluját! Az igazság mindig győzött, győzni fog ezután is!

És ezen a napon, a feltámadás kegyeltes ünnepén, amidőn az ég Urához fohászunk, — reménnyel telve áldjuk a hatalmas Istent és kérjük: adja meg nemzetünk rég várt szabadságának feltámadását!

Husvétkor.*

*Harang szavától hangos a vidék,
Az arcokon örömsugár lebeg,
A fényes templomoszlopok között
Fenszárnyaló zsoltárok zengenek, —
Tavasszal feslő százezer virág,
Mi hinti, szórja édes illatát.
Tömjén, csodás fény, pompatenger:
— Feltámadott az istenember!*

*Tekintetem egy koldusgyermeken,
Ki sápadt, éhes, majdnem meztelen,
Búsán lehajtván árva kis fejét,
Ugy reszket, olyan imbolyogva lép,
Kicsiny kezét imára összetéve
Térdel a templom jéghideg kövére.*

*És én nem látok többé semmi mást,
Mint azt a két kis összetett kezét,
Nem hallok mást, mint azt a lassu sóhajtot,
Amely a fonnyadt ajkakon remeg,
A hű fény, az illat szertefoszlik,
A zsoltár tompa zárzavar leszzen,
És mintha egy hang suttogná az égből:
— *Mig ily nyomor tanyázik ott a földön,
A fény lesujt, a pompa fáj nekem.**

Ruff Andor.

* A költőnek Magyaróváron „Verseik” cím alatt most megjelent kötetéből.

Névjegyek

1 óra alatt készülnek Horovitz Zsigmond nyomdájában Darabos-utca 7.

A „Bikszádi” Gyógy-ásványvíz természetes

vegyi alkotásainál fogva a legjelesebb. Gyógyhatása fölülmulja a hasonló összetételű külföldi ásványvizeket. Hurutos bántalmaknál páratlan. Az ideitermésű savanyu borral vegyítve kellemes ital. Kapható mindenütt. Árjegyzékét kívánatra küld a „BIKSZÁDI” GYÓGYFÜRDŐ IGAZGATÓSÁGA.

Vizvezetékek, Gyenes Antal, Miklós-utca 29 sz. csatornázás, központi fűtéseket szakszerű kivitelben, jótállás mellett — Tervrajzot és költségvetést díjtalanul készítenek. Házak évi jókarban tartásának csekély díjazásért elvállalom.

Epizódok

Csokonai Vitéz Mihály és Pálóci Horváth Ádám életéből.*

Irta Noszlopy Tivadar.

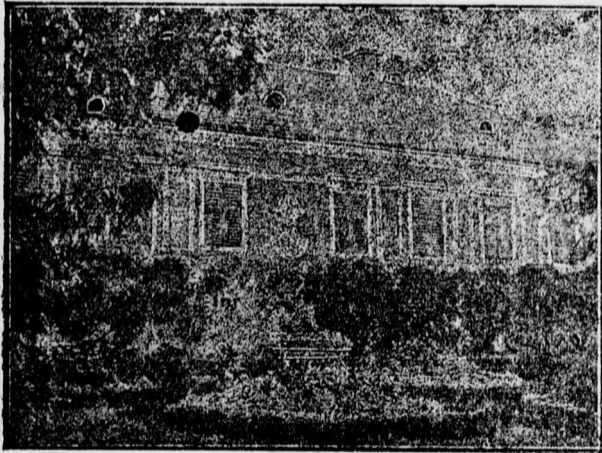
Debreczen híres szülőite, Csokonai Vitéz Mihály hosszabb ideig lakott Somogyban, körülbelül két esztendőn keresztül. Először Sárközy István ur házában talált vendégszerető otthonra s leginkább Nagybjomban tartózkodott, de többször volt Sárközynek kisasszondi kastélyában is s mindeme helyeken sok szép költeményi írt.

Mielőtt Somogyba jött, még egy kísérletre szánta magát Csokonai, remélve, hogy talán sikerül neki reábirni Lillája apját, hogy leányát hozzáadja feleségül. Azonban hiábavaló volt minden; az apa szíve hajthatatlan maradt s Lillát más vezette oltár elé.

Fájó szívvel bucsuzott el Komáromtól s mikor hosszú fárasztó útjában kimerülve, Tihanyból átjött a somogyi oldalra, leült a szántódi révmél a Balaton mellé, — akkor írta meg a „Tihanyi ekhóhoz” című szép költeményét, a halvány holdnak fényénél.

Mikor Nagybjomba ért, Pálóci Horváth Ádám barátját kereste föl Csokonai, akivel már azeidit levelezésben állott s akinek révén ismerkedett meg Sárközy Istvánnal.

Nádasdi Sárközy István nagybirtokos, több nemes vármegyék táblabírája s református egyházmegyei gondnok, magas műveltségű ember lévén, — mindjárt felismerte a vándor lantosban a kiváló tehetséget s házában igazi otthonra talált Csokonai, aki Debreczentől—Komáromig kóborolt s szerelmében csalódva, Nagybjomban írta kesergő verseit.

A nagybjomi Sárközy-ház, ahol Csokonai lakott.

Az az egy esztendő, amit Csokonai Nagybjomban eltöltött, lelkére nagyhatással volt, mert a házigazda rendkívül magas műveltségű és finom ízű ember volt, akinek házában a legelőkelőbb urak fordultak meg. Csokonai azonban ki-kirándult a vidékre, vidám névnapok és disznótorok alkalmával verses felköszöntőket mondott.

Ahol megfordult, többnyire emlékül hagyott egy-két költeményi, amelyekből azonban sok elkallódott az idők folyamán.

A „Vén leány dala” című költeményét én is olvastam, így kezdődött:

„Megvert engem, megvert a teremő,
Elmúlt rajtam huszonnyolc esztendő,
De nem láttam a házunknál kérőt,
Én istenem, elhozod-e még őt? I. t.

Egyes részeire is emlékszem, így például:

„Meleg nyárban sétálok a kertben,
Majd leülök, sirok keservemben,
... közé gyakran kandikálok,
Szület után jószerencsét várok.”

*Szerzőnek: „Nagybjomi Emlékek” című kéziratban levő munkájából.

Számos ilyenfajta humoros és más, nem nyomdafesték alá való költeménye forgott közkezen, a férfiaknál.

Apró, verses mondásaiból is több fennmaradt.

Egy ízben Csökölyben mulatott a költő, — a református papnál volt valami névnapfele, amelyre összejöttek a környékbeli papok is; a nagybjomi pap Csokonaival, a gigei, a kadarkuti, a hedrehelyi pap és még többen. A költőt szívesen hívta magához mindenik. Csokonai nem is késett a látogatással. Legelsőben a kadarkuti papot kereste föl; de a hosszú utat már szörnyen unta, alig várta, hogy Kadarkutra érjen. Mikor kifáradva, betért a papházhoz, örömmel fogadták Csokonait, aki a köszöntés után így szólt:

„Hej, Kadarkut, Kadarkut,
De hosszú volt ez az út;
Mert Csököly ide hozzád,
Messzebb, mint a menyország!”

Vissza már nem is ment Csökölynek, hanem Gige felé és onnan Kisasszondra. Amilyen jól érezte magát Kadarkuton, ahol a pap egész családja kitüntetőleg bánt vele, olyan kellemetlen helyzetbe került Gigeben. A papné ugyanis nem felelte el, hogy az ura teljesen elázva érkezett haza a csökölyi mulatságról s ezt Csokonainak tulajdonította, akivel reggelig együtt ivott.

Csokonai mindjárt észrevette a fogadtatásnál, hogy az ő látogatásának nem nagyon örvendezett a papné. Nem is késett sokáig; alig tudták ott tartani ebédén.

Erre vonatkoztatva mondotta azután:

„Hogy elmentem Gigebe,
Sirt a papné mérgébe.”

Somogyban való tartózkodása idejében alakult meg a hencsei református egyház, a templom felszentelésén megjelent Csokonai is. Erre az alkalomra írta:

„Hencse, Hencse, mily szerencse,
Hogy magadnak van papod,
Üdvösséged', boldogságod'
Már magadban megkapod.”

Nagybjomban költőtársa is akadt, Pálóczy Horváth Ádám, akivel gyakran összejöttek. Pálóci, ez a kuruclelkű poéta, rokonságban volt Sárközy Istvánnal, akinek unokatestvére, Sárközy Jusztiána volt a felesége.

Pálóci Horváth Ádámról tudjuk, hogy egyik németgyalázó költeménye miatt, Ferenc császár maga elé rendelte.

Horváth Ádám a legfelsőbb parancsra meg is jelent Bécsben. A császári és királyi felség elé bocsátatván, felszólította a felség a költőt, hogy mondja el azt a verset, amely miatt magához rendelte.

Horváth Ádám ekkor sarkantyuit összesítve elkezdett táncolni s úgy mondotta el énekszóval ama versét, melyből idézem e sorokat:

„Ebadia németje,
Országunk szemetje, —
Német, német,
Fene enné meg!

Ha német nem volna,
Országunk szebb volna, —
Német, német,
Fene enné meg!”

A császár ugyan nem sokat értett a költő verséből, de azért keményen megfeddette őt.

Horváth Ádám nyugalommal hallgatta az uralkodó szavait s mikor a hosszú dorgatórium véget ért s meghagyta a költőnek, hogy többé ne merjen ilyen verset írni, azt kérdezte Horváthtól, — természetesen németül, — hogy megértette-e?

Horváth ennyit felelt:

— „Niksz dájcs!”

A király ekkor bosszus lett s elbocsátotta a költőt s állítólag úgy nyilatkozott környezetére előt, hogy kár volt ezt az embert fölcsitálni, hiszen reá azt a benyomást tette, hogy bolond!

Pedig dehogy is volt bolond Pálóci Horváth Ádám, — csak jó magyar volt, kuruc volt a szíve, sohasem szerette a németet.

Pálóci Horváth Ádám is, Csokonai Vitéz Mihály is, szerették a vidám társaságot s Nagybjomban de sokszor frítették a kanocsókat. Szegény Csokonai borba fojtotta buját-bánatát.

Csokonai bikkfája, melynek kergébe nevét belevészte.

A Lillája után kesergő Csokonai sok szép költeményi írt Nagybjomban. Amint említettem, többször elment Kisasszondra is, ahol Sárközy Istvánnak szintén volt birtoka és kastélya. A kert végén erdő terült el, oda járt ki a bánatos szívű költő, — különösen pedig egy hatalmas bikkfa alatt szereteit elandalogni. Ez a terebélyes fa, melybe a nevet is belevészte, lankás hegyoldalon áll, mellette csergedező patak. Meg is énekelte ezt a helyet, a „Magánosság” című ódájában.

„Áldott magánosság, jövel! ragadj el
A modba most is engemet;
Ha mások elhagynak is, ne hagyj el,
Ringasd öledbe lelkemet.
Öröm nekem, hogy lakhelyedbe szálltam,
Hogy itt Kisasszondon reád találtam.
E helybe' andalogni jó,
E hely poétának való.”

Azt a szép erdőt néhány év előt kivágták, de a Csokonai bikkfáját meghagyták s a lombos fat sokan keresik fel a költő tiszteletéül.

Hidny:

Levél.

*Ha megsebez az élet durva ökle
És lelke vére: könnyem kiperreg:
Méla gyászom glóriába gyujtom
S csendesen egy dalt fonok neked.*

*Ekkor érzem szived dobbanását:
E kis harangot, mely még hínni készit;
Asszony-lelked örök puha selymét:
A végtelenből egy parányt: — de részt!*

Zivuska Andor.

Vadászkaland.

Az alábbi vadászirtótenetnek a színhelye Észak-Karolina erdős, bozótos vidéke és a hőse magyar ember, aki fiatalabb korában amerikai egyetemistát is járt. Itt tagja volt az egyetemi rugby és baseball csapatnak és az akkoriban elsajátított dobó ügyessége mentette meg egyszer az életét. Az alábbi történetet így mondja el nekünk: Egy alkalommal különösen izgalmas vadászkalandom volt, midőn North Carolinában társas vadászatot tartottunk. Egy késő délután, mikor a nap már hanyatlóban volt, a benszülöttek egyike friss nyomokra hívta fel a figyelmünket. Mindnyűjzen a jelzett helyre mentünk és szemügyre vetjük a nyomokat. Abban, hogy a nyomok egészen frissek, valamennyien egyetértettünk, hogy azonban milyen élettől származnak, abban megoszlottak a vélemények. A többség mégiso dadonított, hogy az új nyomok medvenyomok, még pedig egy rendkívül kifejtett példány nyomai. A hatalmas mackó rövjjel azelőtt haladhatott arra ingyen falatok utáni kutyatásában és nem is sejtette, hogy a puha, süppedékes talajon minden lépte gyilkos lesz. Közben a nap már egészen alábukott; eszszürkület borult a tájra és egy félóra elég-ségesnek látszott arra, hogy az egész tájat fekete mezbe borítsa. Ez volt a mackó szerencsése: élete erre a napra meg volt mentve. De mégsem. Bér a vadászársaság az alkonyatban elhatározta, hogy a medvének mára megkegyelmez és az üldözést a korai hajnali órákra halasztotta, a társaság egyik fiatal tapasztalatlan tagja, vállára vette puskáját és kijelentvén, hogy nem törődik a veszéllyel, amely a már teljesen beállott sötétségben rája les, sebes léptekkel a nyomok irányában el-tűnt, még mielőtt bárki is visszatarthatta volna. Az egyik néger szolga nyomon követte; mi pedig a közelben felütött sátorunkba vonul-tunk vissza és hozzáfogtunk vacsoránk elkészítéséhez. Még a lábunk előtt porolgot a bográcshban a frissen főtt hus, mikor lélek-szakadva rohan valaki sátorunknak és «ressze-tek be» kiáltással rázza annak ponyva falát. Mi bebocsájuk a lélegzet után kapkodót, a ki helyett a kevésbé megrémült néger szol-ga mondta el a történeteket. Alig haladtunk talán egy negyedóránnyira előre óvatosan, vi-gyázva, inkább csuszva-mászva, mint lépkéd-ve, így kezdte, mert nem tudhattuk, hogy hol ütközünk valamely vératlan ellenségbe — mi-kor hirtelen, éppen a gazdámval szemben, előttünk vagy 50 lábnyira, kibontakozik a sűrű bozótól egy hatalmas medve. Az egész oly hirtelen és meglepetésszerűen történt, hogy gazdám alig maradt ideje, hogy vállához kapja puskáját, nemhogy célozni tudott volna. A medve t. i. épp szembe került velünk és talán megsejtve az őt környező veszélyt

(abban a pillanatban sokkal inkább voltunk mi veszélyben, mint ő) felegyenesedett, támadás-ra készen tartva hatalmas karmait. Gazdám inkább ösztönszerűen, mint öntudatosan lőtt s bér a medve kitűnő célpontul kínálkozott, a gazdám golyója mégis célt tévesztett. Még nem igen láttam izgatottnak a gazdámot, de ez egyszer remegett a keze. Ha nálam lett volna puská, én helyreütöttem volna a esorbát. Így azonban nem tehetünk egyebet, mint eszeveszett futásnak eredtünk, hogy a medve dühe elől életünket megmenthessük. Időközben mindnyűjzen puskát ragadtunk, — aközben magához tért pajtásunk is — és egy sortűz várja készen az esetleg felbukkanó megdühödött fenevadat. Egy darabig vártunk, mikor aztén láttuk, hogy várakozásunk hiábavaló, le-jettünk arról a reményről, hogy a poméps vadat még virradat előtt zsákmányul ejhes-sük.

Mielőtt még nyugovóra tértünk volna, meg-állapodtunk másnapi hadtervünkben. Első ter-vünket, hogy valamennyien induljunk a ha-talmas állat üldözésére, elvetettük, tartva attól, hogy a hajnalra már megnyugodott állatot el-riasztjuk. Így tehát abban állapodtunk meg, — hogy a társaság két legtapasztaltabb vadásza, én és egy társam, induljon a vad zsákmá-nyul ejtésére. Azalatt a társaság többi tagja más vidékre húzódik, hogy a nagyszámban tenyésző vadpulykákra vadásszon. Alig hogy megvirradt, sikerült a medve nyomait felfe-deznünk, egy sűrű bozót mellett foglaltunk el-lést, egyik szélén én, a másikon a barátom. Gyönyörű reggel volt, amelynek szépségét csak emelte a madarak éneke és afürge mokusok pajzánkodása. Így tölthetünk el csendben, még csak neszt sem kelve, vagy két órát. Egy-szerre a távolból gyenge puskadurrogás hal-latszlik. Nem ütközöttünk meg rajta, hiszen tud-tuk, hogy társaink vadpulykára vadásznak; a gyenge durranás pedig éppen sörétre töltött puská hangja volt és így ebben semmi meg-lepő nem volt. A meglepetés csak ezután kö-vetkezett. Amint meglapulva előre figyelek a távoli tisztáson egy medve alakja tűnik elém. Távolabb volt, semhogy puskacsőre vehettem volna, de meg nem is akarjam egy valószínű-leg célját tévesztő golyóval még serényebb fu-tásra készletni. Azért inkább kiszóktam rejt-kekhelyemből és a medve irányába futottam, hogy lövévságnnyira kapjam. A medve sem volt rest és gyors iramodással keresett mende-keket; a szerencse úgy látszik megint az ő pártjára állt: az utunkba került bozótövénye-ken gyorsabban kuszott át, mint én; a mi tért vele szemben a sikon nyertem, azt a bozótok miatt majdnem megint visszavesztet-tem. Így tartott ez vagy félóráig. Végre is beléttam, ha az eddigi stratégiámon nem vál-toztatok, a küzdelemből a kitaróbb és a te-repet jobban ismerő medve kerül ki győzta-sen. Ezért hát erőm végső megfeszítésével igyekeztem még a mackó közelében maradni — legalább addig, míg a következő sűrű-ségben újra eltűnik. Ez csakhamar be is kő-ségben újra eltűnik. Ez csakhamar be is kő-ségben újra eltűnik; amikor egy keskeny bokorszalaghoz értünk és abba a medve belevetette magát, én hirtelen, persze jóval hátrább, oldalt ka-nyarodtam és egy ritkés helyen igyekeztem éphatolni. Számításomat, amennyiben a veszett hajszában számításra időm maradt, kettőre alapítottam: a medve megszabadulnak hívn magát üldözötjétől, bár még gyanakodva meg lassítja futását; na meg aztán a fáradtság ő rajja is erőt vesz és talán meg is állapodik egy kis pihenőre. Mondom, hát oldalt ke-rültem és átbujva a ritkább bozótban, annak szélén megálltam, le nem véve a szemem ar-

ról a helyről, ahol a medvét kibujni véltem. Közben arra is rérttem, hogy golyókészlete-met felülvizsgáljam: legnagyobb megrökönyödé-semre fegyverem csak egy golyóra volt töltve, a velem hozott golyókat pedig mind elvesz-jtettem az örlüt hajszában. Tudtam, ha nem talállok, életemmel fizethetek e vakmerő játék-ért. Rá sem értem, hogy a gondolataimat be-fejezzem, mikor a hatalmas állat megjelent a tisztáson és pedig sokkal közelebb hozzám, mint ahol vértam. Felkaptam a puskámat, rá-mányítottam és meghúztam a ravaszt. A medve felordított, — tehát találtam. Találtam, de a löves nem volt halálos. A következő pilla-natban a medve egyenesen felém vágatott. — Több lötésem nem lévén, a végamet éreztem közeledni: ki bírna el egy ilyen rettenetes állattal? Törömböz nyultam, mint utolsó me-nedékhez, de mondhatom, semmi bizodalmon nem volt hozzá. A medve pedig ijjesztően kö-zel volt már; ekkor már vagy csak 20 lépés-nyire lehetett és szinte éreztem már a halál lehellejét, olyasmit tettem, amit csak a ve-szély sugallhat az embernek: felkaptam egy a közelben fekvő jókora, sulyos követ, egy kissé oldalt ugrottam, hogy ne legyek a bestiával éppen szemben és feléje lödöttem a kődara-bot. Szerencsém volt. Tarkón találtam és a lövésből már ügyis erejét vesztett állat jero-gyott. En pillanatnyi gondolkodás nélkül hoz-záugrottam és késemet markolatig a vállá kö-zé döfjem. Félteredre emelkedett, de a követ-kező pillanatban élettelenül terült el. Megvol-tam mentve.

Az amerikai medve, vagy ahogy a világ minden vadásza nevezi őket: a baribal jókora állat általában jóval felülhaladja az európai medve nagyságát. Általában vagy 6—7 láb hosszú és vállban vagy három láb magas. A baribal szőrözében is eltérést mutat az euró-pai medvétől; míg emez barna, addig az ame-rikai medve szőre fényes-efkete és hosszura megnő. Csak a pófája és a hasa alja sötét. Azak-Amerikában mindenütt található, ahol a vidék erdős. Európai társától különben még más tekintetben is különbözik. Ő is növény evő ugyan és elsősorban boggyókkal táplálko-zik, azonban a finom peccsenyét sem véti meg. Gyakran megesik, hogy megémadja a birka-és marhanyáját, amikor vadabb indulatú kere-kednek felül. Amilyen szelid és félénk általá-ban, olyannyira vérengző, ha feldühödik. Va-dászaia épp ezért igen veszélyes és minden vadásznak kockán forog az élete, ha első lö-vésre nem halálosan sebezte meg a baribalt. Ilyenkor az eddig üldözött vad támadásba esap-ét, hirtelen és minden átmenet nélkül és oly gyors, hogy leggyöbbször még alig oszlott el a vadász szeeme elől a löporfüst, már is szemtől-szembe találja magát támadójával. A négerék és indiánok csapdával fogják. Ku-tyák, addig, míg a terület tiszta, jó szolgálatot tesznek vadászatunknál, ha azonban a terrénnum cserjés, bozótos, nem sok hasznát vesszük kutyáinknak, mert a medve ügyeseb-ben kuszik át a sűrűn.

Az indiánok babonás tisztelettel és féle-lenmel veszik körül a baribalt, — de csak halála után. Az indiánok furcsa vallási fejfo-gására vall, hogy míg a medvét elejteni, meg-ölni csöppet sem haboznak, addig, ha az már megöritétt és a medve jobblétre szende-rült, kétségfeesetten igyekeznek a megbántott hatalmukat kiengesztelni.

Aki Észak-Karolinában vadászik, az ezen a vadban gazdag területen bő alkalmat talál szennvedélye kielégítésére. Nemcsak medve van itt nagyszámmal, puskacsőre kerül itt őz, szarvas és a víz- és mocsérvilág számos hül-

lője és szárnyasa. Bár nem szándéka a vadásznak pl. szarvasra vadászni, mégsem állhat ellen; a csébitásnak és leteríti azt is, ha eléje kerül. A történetünkben szereplő vadász is lőtt egy hatalmas szarvas, melyet póznákon az egyik szolga segítségével ő maga hordott szállására. Jókora példány volt: nyomott vagy 700 fontot.

Az ellenzék szövetkezéséhez.

Sohasem volt ily öröm
A szivemben,
Sohasem volt nagyobb hitem
Az istenben.
Tömörültünk, összetartunk,
Jöhet bármi,
Az ellenség minket együtt
Találni.

Nem aggódom sorsa felett
Szép hazámnak,
Tisza István labanc népe
Ha ránk támad.
Mivelünk van színe-java
Nemzetünknek,
Visszajönnek szép napjaink,
Mik letűntek.

Gyilkolt, rabolt e hazában
Török, német, —
Két gyilkos közt nemzetünk majd
Semmivé lett . . .
A törököt rég kivertük,
De a másik,
A rongy német sem parancsol
Már tovább itt!

Ránk törnek a zsoldos haddal
A labancok,
Tárogatónk a hazában
Szerte harsog.
Az utolsó generálist
Bécs szolgáját,
Legyőzik most, kik hazánkat
Hűn szolgálják.

Azért népem, drága népem,
Csak előre;
Lobogónkat csak tüzzük ki a
Bércetűre!
Független lesz végre mégis
Ez az ország;
Németek és labancok nem
Bitorolják!

Iglándy B.

A temetőben.

Írta: Sipos János.

A lobogó gyertyalángok reszketve világították meg a temetőt s szinte versenyezni látszottak a hold ezüstfehér világával. A fojtó, nehéz, gyertyaégéstől származó füst eltompulva remegett a ködös levegőben... A millió és millió, halottak tisztelőire és emlékére meggyújtott gyertya sziporkázó lángja, különböző színű olaj- és villanylángnyel vegyítve, — vérvörös világot vetett az égbolt szélein jornyosuló fekete felhőkre, míg a temető utjain járkáló ezernyi embertömeg misztikusan színes megvilágításban hullámozott fel és alá. A temető fényesebb helyein tolongó tömeget alkotó emberek különféle megjegyzéseket tettek a pazarul díszített és világított sírokra. Itt-ott egy-egy halk és hangosabb nevetés is fölhangzott, de azok is hamarosan elvesztek a halkán zsbongó beszégetésekbe. Az elhagyottabb helyeken domboruló, gyerebben világított sírhalmokon egyszerű ruházatu asszonyok és emberek siratták halottaikat s küldtek fel halk, forró imát az Ur trónja elé elveszett kedvesük lelkiüdvéért. A lák elsárgult levelei lassan peregnek a sírdombokra, mintha ők is éreznék az emberek fájdalmát s vele ontanak könnyeiket az emberek fájtó lelkével... A temető hangulatának komorsága beborította a zokogó emberi lények lelkét, a ködön átszűrődő zsbongás pedig halk zsolozsmává tompulva rezgett a légtérben... Mindenütt tompa és mégis érzékeny nyugalom honolt.

Az egyik sötéten domboruló sírnél, melynek fehér márványa tompult éfnérséggel, misztikusan csillog a hold és gyertya fényénél, egy fekete ruhába öltözött, gyászoló nő imádkozik térdénállva.

— Margit!... hallatszok egyszerre egy megilletődött, elcsuklott férfihang.

Az asszony föláll, kiegyenesíti karcsu természetét s halálisan sápadt arcára forró, piros vérrózsák szöknek.

— Imre... suttogja elhaló hangon.

A férfi közelebb lépett az asszonyhoz. — Hirtelen elkapta egyik kezét s egy forró csókot lehelt rá.

— Margit!... Haragszik még reám? — kérdezte könnyben uszó szemekkel.

A Margit arcát ismét beborította a halálos sápadtság, szemeiben pedig fájdalmas tűz gyúlt föl.

— Távozzon, távozzon kérem, esedezem, hagyjon el... — rebegette. — Nem ígérte-e meg, hogy kerülni fog? Hogy elfeledjük egymást s nem fogjuk háborgatni többé fájtó emlékeinket?...

Imre, a férfi lecsüggesztette fejét és hátralepett.

— Margit, hát elűz?! Ismét belekerget végtelen fájdalomba s a kétségbeesésbe?.. Ismét azt kívénja, hogy mondjak le magáról, életadó napsugaramról?!.. Hát még mindig azt hiszi, hogy én vagyok a férje gyilkosa?... — Még mindig nem akar nekem hinni, még mindig kételkedik értatlanságomban?... Még mindig! Holott már a napnál is fényesebben bizonyítottam, hogy értatlan vagyok... Még akkor sem: akar nekem hinni, mikor már mindenki tudja, hogy férje öngyilkos lett?... Midőn már halálának okozója, az, ki a halálba kergette, börtönben singlödik!.. Margit!.. kiáltotta el-elesukló hangon a férfi.

Margit megremegett s halkán, párjavesztett gerle nődjára felzokogott. Lelki szemei előtt elvonult kinszenvedéseinek egész sorozata.

Látta, amint férjét megtalálta dolgozószobájában — holtan. Körülötte mindenütt vértócsa s távol tőle a véres revolver, arca az irtózatos halálkintól rémesen eltorzulva... Kezén a szintén véres kézelő, a gyilkos ujjlenyomataival. Hiszen mindenki gyilkosságra gondolt... Visszaemlékezve látta, hogy miént verik bilincsekbe a rendőrök leghívőbb imádóját, asztalvének minden vércsöppjével imádott embert, Körtvélyesi Imrét... Visszaemlékezett a tárgyalásokra is. Hallotta, miént tagadott Imre, az ő imádott Imréje s miént hallgatott el konokul, midőn az ujjlenyomatokról kérdezte az elnök Halotta, hogyan hirdették ki a halálos ítéletet Imrére, az ő Imréjére, amjért — állítólag — halálos ellenségét meggyilkolta. Látta, hogy mily lemondó, szomorú pillantást vetett rá Imre, midőn kivезették!.. Oh, ez emberföltéti, pokoli kin volt!..

Hitte, hogy Imre értatlan és mégis... Miért hallgatott el mindig, ha az ujjlenyomatokról volt szó? Mily rettenetes titkot takart el hallgatása?..

Aztén... pár nappal az ítélet végrehajtása előtt egy levelet talált meg elhunyt férje asztalának fiókjában. Egy levelet, melyet pár órával, vagy pár perccel halála előtt írt.

Oh, minden sorára, minden betűjére emlékszik!

— A kötelesség kerget a halálba — írja. A hérom hónap, melyet ellenségem adott, ma lejárt. A fekete golyó halálba üldöz...

Mily djadalla! is lobogtatta meg a piciny papirost kezében! Hogy kutatott tovább!.. S nem hasztalan. Félóra múlva már tudta a gyilkos nevét s a gyilkosság okát is. Menynyire megundorodott ekkor halott férjétől!.. Legjobb barátja feleségét csábitotta el s midőn az rajtakapta őket, a botránnytól félve amerikai párbajt vívtak. Férjének jött a fekete golyó... 9

Megtalálta az ellenség figyelmeztető levelét is hogy a határidő lejárt!..

Ekkor mindezt átadta az ügyészségnek. Egy nap alatt befejezték a nyomozást, Imrét pedig — fényes elégtételt szolgáltatva neki — szabadon bocsátották. Oh, mily öröme volt ekkor!.. Csak a kézelő ne volna...

Egy év múlva aztán meglátogatta Imre. — Mindig gyakoribb lett, végre egyszer — ködös szomorú novemberi nap — megkérte a kezét és ő... elutasította!.. mert a kézelő titkát nem árulta el, ő pedig nem akart abban a kétségben élni, hogy hátna... mégis... Hisz a gyanu oly könnyen születik... Pedig, hogy, mily nagyon szerette!.. És hogy megbánta tettét azóta...

Nem is találkozott vele többet, mert akkor megígértette vele, hogy nem fogják látni egymást!.. S ime... Most, midőn már mindent tud, a kézelő titkát is, mert lelkiismerete nem hagyta nyugodni, mert detektívet nem fogadott, ki aztén ügyesen földerítette az egészet, most ismét találkozik vele... Midőn semmi, semmi nem tartja vissza többé a jól megérdemelt, a gyermekkor végződése óta várt boldogságtól, ime ismét itt van... Könyörög neki!.. De, hát miért nem akarja elfogadni az oly szívesen fölkinélt boldogságot?

— Hát elűz? Nem könyörül rajtam? — szakította félbe gondolatait elcsukló hangon a férfi.

Margit nézett a megtört férfire. Szívélt elfogta a fájdalom.

Miért utasítaném el? — kérdezte önmagától? A kézelőért? Hiszen annak titkát már tudom!.. De hát akkor miért?... Világ szájától félek?... Ez az... ez az.

A kezdődő söridény

alkalmával
A NAGYMIHÁLYI SÖR és MALÁTACYÁR RT. debreczeni főraktára.

megnagyobbított üzemével kőbányai mintára főzött hordós és mindig friss tejtésű üveges sörreivel áll a t. közönség rendelkezésére. Előzékeny és pontos kiszolgálásról gondoskodik:

**FISCHBEIN JENŐ DEBRECZEN, Hatvan-
uteza 30. Telefon: 1051. szám.**

— De miért utasít el? — kérdezte újból.
 — Vagy... a világ szájától fél? — leste az asszony gondolatát. Hát ad erre valamit? Ha igen, hát nem lehet rajta segíteni? Nem mehetünk el innen olyan helyre, ahol senki nem ismer bennünket? Nem döbben-e én el őseim meghurcolt nevét?... Vagy elégelte meg azz első lemondás keserveit? — Kérem feleljen, hát csakugyan el? S ezt csakugyan ezért, vagy a közeléért? —
 — Annak a titkát már nem tudom — mondta csöndesen a nő. — Ön eltagadta azt, hogy s inkább kész lett volna meghalni, mint hogy elárulja. S mindezt miért? Mert nem akarta, hogy nővérenek tiszta neve elhomályosuljon s nem akarta, hogy becstelen férjének halála után is becstelenség érje. — mondta szemrehányólag. S ime, mégis tudom az egész esetet. Férjem halála előtt bosszút akart tenni Önön s belopózott nővére hálószobájába. Ön észrevette s nem tudom, szövényt kezdett e, aulakodni kezdett vele. Eközben feleségét keze s a vér rejtápadt férjem közelébe. Így volt? Láthatja tehát, hogy ez a titok nem ok.
 — De hát akkor mi? — fakadt ki a férfi.
 — Vagy... vagy... már nem szeret?!
 Az asszony nem bírt tovább érzelmeivel. Feje keblére hanyatlott s zokogva borult a férfi karjába. Ajkuk egy hosszú forró, néha csokban forrt össze. S a gyertyákból felálló füst mintha óriás szellemmé alakult volna a ködös, hideg légben, mely éldólag terjeszti fejük felé kezét...

A remegő gyertyalángok a holddal versengve kelve világítottak a halottak bírodalmában.

A tenorista.

Hol van most hiresebb ember, mint Gabori, az olasz tenorista!

Nevével két héttel azelőtt, hogy Párisba érkezett, tele volt minden újság, főleg visszhangzott a párisiak szíve. Mindenütt látni lehetett fényképét minden szerepében. Irtak a sok ünneplésről, melyben más városokban van része, nyilvánosan tárgyalták a különböző színházakkal kötött szerződéseit, a messé összegeket, melyeket minden egyes fellépésével keresett.

Mindenféle gonosz anekdota is szájról-szájra jár róla, hogy mennyire imádja a pénzt, neveléses takarékoságáról s hogy mennyire nem hajlandó egyetlenegy hangját is ajándékba adni, egyszóval: piszkos fukarságáról.

Egy hangját sem adta oda megfelelő tiszteletdíj nélkül.

Két héttig egyes-egyedül Gaboriról beszéltek egész Párisban. Az emberek bírokra keltek a belépő-jegyekért, hallatlan pénzt fizettek értük, nevelésessé tették magukat.

Gabori azon a reggelen, mikor el kellett utaznia, bement egy postahivatalba. Egy nagyobb pénzküldeményt kellett átvennie. Szokott öntudatos magatartásával lépett a hivatal helyiségbe s pénzesutalványok ablakához lépett. Egy dushaju és büszkén felsodort bajszu fiatal ur ült az ablak mögött.

Szórakozottan vette át a papírlapot, melyre Gabori felírta a nevét, de mikor elolvasta a nevet, a nagy énekes nevét, és tekintettel vette szemügyre a jelenikezót.

Azután udvariasan így szólt:

— Igazolhatja személyazonosságát?

Gabori mindig utlével nélkül utazott, névjegy sem volt nála, természetesen még a tárcája sem volt zsebében. Röviden felelte:

— Nem, nincs nálam semmi.

Mire a hivatalnok határozott hangon:
 — Akkor nem adhatom ki önnek a pénzt!

Gabori hátravetette a fejét. Mire véle ez? Egy ember, ki nem ismeri őt, a nagy Gaborit.

— No de ily boszuság, — mondotta — várom a pénzt s egy óra múlva el keil utaznom Párisból. Olaszországba utazom.

— Nagyon sajnálom uram, de nem lehet.
 — Gabori vagyok, Gabori tenorista, hát nem ismer?

A hivatalnok meghajolt és azt felelte:
 — Mindenesetre ismerem, uram, sokszor láttam az arcképét, de nagyon szigorú utasításaink vannak. De ha úgy tetszik, megkérdezhetem még a főnökünktől.

Felállt s egy ideig beszélt egy urral, ki az egyik íróasztalnál ült a szoba háttérében. Mielőtt visszatért helyére, még sugott valamit kollégáinak. Valamennyi arc egyszerre fölélénkült, mindenki a tenoristára nézett.

— Uram, — nekünk a közönség érdekében a legnagyobb óvatossággal kell eljárunk. Tegyük fel, hogy valaki nagyon hasonlít a híres Gaborihoz, visszaél ezzel a hasonlósággal s felveszi a valódi Gabori számára érkező pénzüsségeket.

Ez hatott a tenoristára. Az Isten szerelmére, még csak az kellene.

Hogy valami gazember vehetné fel a pénzt? A potának teljes jogában áll biztosítékokat követelni, de a dolog a jelen pillanatban mégis csak nagyon boszantó volt reá nézve. Már megemelte kalapját és menni akart, mikor a hivatalnok e szókkal visszatartotta:

— Talán mégis lehetséges lesz egy mód.

Gabori örömmel mondotta: mi kérem, mondja meg, mi az?

— Kétségtelenül nagyon szokatlan mód, de főnököm megengedte, hogy éljek vele. Tehát kérem, hallgasson reám: arcban akárki hasonlíthat Gaborihoz, de hangban nem. Énekeljen hát — személyazonosságának igazolására.

Gabori visszatartódott. Végigfutott a hidegség hátán. Micsoda ötlet ez? Hogy ingyen énekeljen. Azt még soha sem tette meg.

De a hivatalnok hajhatatlanul folytatta.

— E szerint, uram, énekeljen el egy dalt, egy kis áriát. Zeneértő vagyok, kártsáim is értenek valamelyest az énekhez. Gabori hangja páratlan a világon terjedelem és csengés dolgában. Képesek leszünk méltányolni. Tehát kérem, énekeljen. Gabori, a híres Gabori habozott.

— De ha nem akarja, uram, akkor...

Az ifju hivatalnok szemében fenyegetés villant meg. Gabori megértette. Most már félt, hogy nemcsak hogy nem váltják be a postautalványát, hanem még szélhámosnak is tartatják. Tehát kiegyenesedett, két lépést tett hátra az ablaktól, halkán köhintett egyet, jobbkézét a szívére tette és — énekelt.

Kora reggel lévén, a postahivatali meglehetősen néptelen volt. Az a néhány ember, aki kinyitotta az ajtót, megállt a küszöbön, mintha gyökeret vert volna lába:

A hivatalnokok felszöktek helyükről, előre tolták a falkagylójuk mögé tetéket tenyerüket, mosolyogtak és figyeltek.

Gabori könnyen és biztosan énekelt; ajkáról tisztán és biztosan gyöngyözött a hang. Sohasem volt oly kiünöden diszponálva, mint így délelőtt idején. „Az asszony inga-tag” áriáját énekelt, lábujja hegyére emelkedett, kalapját lengette, szívére szorította a két kezét, elforgatta szemét, pazarul szórta hangjának ezüstjét.

Mikor elvégezte, rövid csend következett, aztán kitört a viharos tetszés zaja. A férfiak felugrottak a székre és vadul tapsoltak; a nők zsebkendőjüket lobogtaták és lelkesülten kiáltották:

— Bravó, Gabori! Bravó, bravó!

Gabori megköszönte a tüntetést és meghajolt, mint a színpadon, aztán diadalmasan az ifju hivatalnokhoz fordult, ki a pénzesutalványok ablakánál ült.

— Nos... megkapom most a pénzem?

S a hivatalnok már fizette is a nagy

énekesnek a nagy bankókat és aranypénzeket. Mikor Gabori basópörte a vagyont, a hivatalnok így szólt — s némi gúny volt hangjában:

— Oh, Gabori ur, hiszen mindjárt megismertük... hogyné... de tudhatja, hogy az opera helyárai képtelenül nagyok a magunkféle kishivatalnokoknak. Hát még, mikor ön énekel! S megtaláltuk azt a módot, hogy egyszer — belépő jegy nélkül — mi is meghallgathassuk önt.

Gabori nagyra meresztette szemét és elpirult.

E szerint becsapták. Nem zsarolás ez? Fősvény szíve hangosan dobogott. És köhíntés nélkül ment ki a hivatalból. Kedve a következő hat órára tökéletesen oda volt.

Michael Corday.

Feltámadunk...

Irtá: Király Péter.

Ti a kik gonosz uton jártok,
 Kiktől annyit szenved hazátok, —
 Ha lesújt Isten ostora:
 Ti nem támadtok fel soha!
 — Mi a kik ma párják vagyunk:
 Feltámadunk, feltámadunk!

Szabadságnak, erénynek, hitnek
 Istenérzelmi hevítnek;
 Bár sujtson a zsarnoki gazság
 A megtaposott szent szabadság
 Csatatéren bár meghalunk:
 Feltámadunk! feltámadunk!

Hallgassatok rám hívő lelkek!
 Mindég az Istennel pereltek
 Azok a kik a jókra törtek...
 Mind feltámadt a kit megölték.
 — Mi az Isten pártján vagyunk:
 Feltámadunk, feltámadunk!

Javíthatatlan gonosz párok
 Az égboltot sárral dobálják!
 De rajtok az ég bosszút áll
 Azokra visszahull a sár...
 Mi értük is imádkozunk:
 — Feltámadunk, feltámadunk!

Ha elnyomják a jót a rosszak
 S garázdálkodnak a mint szoktak...
 — Mi türünk, a mig türhetünk.
 De aztán... Igaz Istenünk
 Nevében bárha meghalunk:
 Feltámadunk! feltámadunk!

Pixavon
 Hajápolás
 tudományos alapon

a leghelyesebb
 mód a fejbőr ápolására
 és a haj erősítésére.

Ára üvegenként: 250 K.
 Hónapokig elegendő.

Debreczen sz. kir. város Világítási vállalata.

Elvállalja:

Légszesz és villamos berendezések elkészítését, világítási, erőátviteli, fűtési és főzési célokra. A gáz és villamos világítás jobb és olcsóbb a petrolumnál. Gázzal sütni és főzni sokkal jobb és félannyi kerül, mint fával. — Gázfűtési Kandallók és Fűrdőkályhák minden másnál tisztábbak, kényelmesebbek, biztonságosabbak. — A villamos motor legcélyszerűbb és legtakarékosabb hajtóerő a világon. — Szép és olcsó lámpák, csillárok és hozzávaló felszerelések kaphatók. — Elsőrendű pirszén (koks), porosz kőszén. Fekete kőszénkátrány fatárgyak és épületek megvédésére. — Első minőségű Ammoniak sulphat (legbecsesebb nitrogén-légeny műtrágya).

Tetszés szerinti mennyiségben kapható vagy megrendelhető a gyárban, vagy a városi üzletünkben **Piac-utca 81. sz. a.** Mindennemű felvilágosítással szívesen szolgál az igazgató: **DEBRECZENI JENŐ**, gépészmérnök.

A légszesz és villamos gyárat az érdeklődő közönség bármikor megtekintheti.
Telefon: Gyár és igazgatóság 74. szám.
Városi üzlet 90. szám.

Hidny:

ÁLTALÁNOS FORGALMI BANK

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Alaptőke 4 millió kor.
DEBRECZEN, Piac-utca 68. sz. |a.

Foglalkozunk a takarékpénztári és banküzle körébe vágó összes ügyletekkel, „ugymint”:

Elfogadunk takarékbetéteket
betétkönyvekre és chekkszámmlára.

Kölcsönöket adunk
váltóra és folyószámlára.

Törlesztéses kölcsönöket nyújtunk
földbirtokra és bérházakra igen előnyös
feltételek mellett.

Óvadékkölcsönöket adunk
vállalkozóknak és bérlőknek.

Financirozunk mezőgazdasági, ipari és ke-
reskedelmi vállalatokat.

Hitelügyletünk
leszámitol tárcaváltókat.

Terményosztályunk
vesz mindennemű szemes terményt.

Aruosztályunk nagyban árusít fával égetett
meszej, faszenet, továbbá mindennemű
épület-és tűzifát és foglalkozik vasuti
talpfák vételével.

Biztosítási osztályunk
tűz-, élet-, jég-, üveg és baleseti bizto-
sításokat köt a legcoulansabb feltéte-
lekkel.

Felvilágosítást mindenkor készséggel adnak

Az igazgatók.

Debreczeni Bank
Részvénytársaság
 Piacz-utca. 77. sz.

Foglalkozik
 a banküzlet
 minden ágával.

NAGYENYED-re
 Alsófehér m.

forduljanak
 azon városi
 tanácsok és elő-
 járóságok melyek
 kifogástalan minőségű

**Sétányfákat és disz-
 cserjéket**

jutányosan óhajtának be-
 szerezni és kérjenek ár-
 ajánlatot és diszar-
 jegyzéket.

FISCHER és Társai
 faiskolák és szőlőültetvénytelepek

ALAPÍTOTT 1884-ben.

CZUBA-COGNAC

CZUBA-DUROZIER és TÁRSA
 CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓK.
 FRANCIA COGNACGYÁRÉI
 BUDAFOK.

DEBRECZENI HITELBANK

— részvénytársaság —

Piac-u. Széchenyi-utca sarok 1. szám.

- Kölcsönöket adunk** váltókra, kötelezvényekre és folyószámlára a legelőnyösebb kamat mellett.
- Elfogadunk takarékbetéteket** betétkönyvekre és chekk számlára.
- Jelzálog kölcsönöket adunk** földbirtokra és házakra.
- Elfogadunk tőzsdei megbízásokat** értékpapírok vételére és eladására.
- Kölcsönöket nyújtunk** tőzsdén jegyzett értékpapírokra, valamint vidéki pénzüzetek részvényeire.
- Leszámítolunk tárcaváltókat** az intézet kebelében alakult hitelrészecs csoportban.
- Ércpénzek és külföldi bankjegyek** beváltása.

Felvilágosítással mindenkor készséggel szolgál

az igazgatóság.

Hidny:

A Patronus-egyesület köréből. A Patronus-egyesület intéző-bizottsága f. hó 24-én délelőtt 11 órakor gyűlést tart a városi nagyerőműben, melynek legfőbb tárgya a 30-iki tisztújító közgyűlés előkészítése. Van szerencsém e gyűlésre az intéző-bizottság összes tagjait ezúton is teljes tisztelettel meghívni. Debreczen 1913. márcz. 22. Csiky Károly egyesületi titkár.

Tárgyalás Beöthyvel. Arrint már említettük lapunkban, Beöthy László kedden este érkezik városunkba, a tanácsal pedig szerdán tárgyalásokat.

Szerencsés gondolat. A minap említettük, hogy a Tolnai Világlapja megkezdte az angol nyelvű gyors elsajátítására az első lecke közlését. Meglepően érdekes az a módszer, mely az alapján az angol nyelv a Tolnai Világlapján megtanulható. Aki egy angol szót sem tanult még életében, szinte szórakozva járhat el a világnyelvnek a birtokába. Mint értesültünk, az angol nyelv befejezése után ugyanazon a módon fogja majd Tolnai Világlapja a francia, német és olasz nyelv oktatását is folytatni. Az angol nyelv oktatását dr. Mikos László végzi.

Meglopott cseléd. Kéllai Zsuzsanna cselédnek a ruháit ellopta egy ismeretlen tettes.

Apróbb lopások. Józsa Imréné vákancsos-panaszát emelt S. J. cseléd ellen, aki pénztárcáját 9 korona készpénzzel együtt ellopta. Hoszák Pálné Garay-utca 25. szám alatt lévő nőnek a Simonffy-utcai piacon ismeretlen tettes szintén a pénztárcáját lopta el 7 korona készpénzzel.

Eljegyzések. Az elmúlt hét folyamán az állami anyakönyvi hivatalnál a következő eljegyzéseket jelentették be: Bényi Gábor—Nagy Zsuzsanna, Hegedüs Mihály—Nyári Mária, Bak András—Zeke Julianna, Kis József—Szenes Mária, Budei Lajos—Hajsrekker Mária.

Külső használatra. Testrészek fájdalommal, csúszó és közhányó bajok és mindenféle gyuladások a „Moll-féle sóborszesz”-szel gyógyíthatnak biztos sikerrel. Egy üveg ára kor. 2.— Szétküldés naponként utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs és kir. udv. szállító által Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll-féle készítmény kéréndő az ügyi jelvényével és aláírásával.

Házasságkötések. Az állami anyakönyvi hivatalnál a hét folyamán a következő házasságok kötettek: Varga Gábor—Almássy Erzsébet ref., Hungadi Gábor ref.—Oláh Zsófia ref., Faragó András ref.—Baróti Erzsébet ref., Nádas István ref.—Horváth Julianna ref., Kovács Miklós ref.—Lovász Ágnes ref., Nagy János ref.—Maki Róza ref.

A közlisztasági vállalat ülése. Az 1913. év március hó 27-én, csütörtökön délután 4 órakor a közlisztasági és fuvarozási vállalat felügyelő bizottsága a városhéza kis termében ülést tart.

Átverés a pályaudvaron. A visszamaradott március hó 26-án fognak a máv. pályaudvar teheráru raktárában eladatni. Az eladásra kerülő cikkek jegyzéke a kereskedelmi és iparkamaránál kapható.

Gyanús haláleset. Forrai Jenő dr. balmezőújvárosi orvos telefonon jelentette a kir. ügyészségnek hogy Puczó Mária 19 éves árva leány aki Szarvas Adámmal volt gondozásban, az éjjel hirtelen meghalt. Míthogy a testen külső okok nyomai létszóttak, nincs kizárva bűntett elkövetése, ezért kéri a kir. ügyészségtől a boncolási engedélyt, amit a kir. ügyészség el is rendelt. A boncolást ma délután tartják meg.

Holnap este nagy farsangi estély lesz a Magyar Király-kávéházban, amelyet Veres Tóni és fia kitűnő, elsőrendű zenekara fog hangversenyezni.

Fénges műsort állított össze az Apolló igazgatója az ünnepekre. Vasárnapra sikerült megszerezni a legújabb orvosi sikert aratott Nordisk-képet, «Az udvari intrikét», (A herceg) főszerepben Waldemár Psylanderrel, a nők kedvencével. Ez a kép csak vasárnap lesz fényes műsor keretében bemutatva. Hétfőn már teljesen új műsorban gyönyörködhetik az Apolló közönsége. Hétfőn, kedden és szerdán bemutatásra kerül az országban itt először egy érdekes bizánci 3 felvonásos dráma: «Theodora» cím alatt. A pesti mozgóképtől a darabtól sokat remélnek, úgy anyagi, mint erkölcsi sikert. A kísérő számok új és érdekes képek: «Duci bácsi gyógy módja», «Náci anyósa» és még több vigjáték, természetli kép egészíti ki a remek műsort. Hétfőn és kedden az előadások délután 3 órakor kezdődnek, 4 óráig, fél helyárak, azután rendes helyárak mellett. Szerdán már a kedvezményes jegyek érvényesek.

A Debreczenvárosi Takarékpénztár r.-t. üzlethelyisége Piacz-utca 42 szám alatt azonnal kiadó. Értekezhetni Dr. Polgár Dániel irodájában ugyanott.

Tanítók fizetése törvényének magyarázata. Göndör Ferenc veszprémi kir. s. tanfelügyelő, ki már az 1907-ik évi községi és felekezeti tanítók jogviszonyairól szóló törvényt és az ingyenes népoktatásról szóló törvényt is helyt álló és a felsőbb hatóság által is elismert módon magyarázta, most az állami és a nem állami tanítók fizetésrendezéséről szóló törvényeket látta el magyarázattal és sok oly felsőbb bírósági és miniszteri döntvényeket fűzött hozzá melyek a régi, de érvényben levő törvények alapján hozattak. Iskolai hatóságok s tanítók kitűnő tájékozódást nyernek benne. Megrendelhető a szerzőnél Veszprémben. Ára portómentesen 2 korona.

Halálozások. Az állami anyakönyvi hivatalban a következő halálozásokat jelentették be: Tar Istvánné szül. Bundi Julianna ref. 32 éves Pelbárt Sándor ref. 2 éves, Kein Hermánla izr. 48 éves Sárközi Béla ref. 7 hónapos, Kiss Imre ref. 74 éves, Nagy Lajos ref. 9 éves, Nagy Erzsébet ref. 24 éves, özv. Barta Jénosné ref. 72 éves, Kovács István ref. 43 éves Dobi Sándor ref. 21 éves, Páva Julianna ref. 7 éves P. Nagy Imre ref. 52 éves, Csehi Gyula ref. 16 hónapos.

„APOLLO” mozgó színház
Piac- és Miklós-u. sarok. Igazgató: Deési Alfréd.
Polytonos bemenet. Telefon 762.

Délután 3 órától
A sátán. Színjáték 8 felv.
A osipkeverő leány. Holladi vigjáték 2 felvonásban.
Vasárnap! Csak egy napig!
A legújabb „Nordisk”-kép. **Udvari intrika** (A he cog.)
Társadalmi színmű 3 felv. Főszereplő **W. Psylander.** Hétfőn, Kedden, Szerdán új műsor.
Az országban itt először **Theodora.** Bizánci dráma 3 felvonásban.

Makulatur papiros olcsón kapható a kiadóhivatalban:
Darabos-utca 7. sz.

Legújabb.

Saját tudósítónk telefonjelentése.
Kovács Gyula ítélete jogerős.

Budapest, március 22. Kovács Gyula fölmentő ítélete ügyében Séllyei Barnabás által beadott semmiségi panaszt Pongrácz koronaügyész áttétette a büntetőtörvényszékhez, amely ma értesítette Gonda Henrik drt, Kovács Gyula védőjét, hogy Séllyei főügyész a semmiségi panaszt visszautasította s így a felmentő ítélet jogerős. Gonda védő ezt ma táviratban tudatta Kovács Gyulával.

Kossuth visszavonta feljelentését.

Budapest, március 22. A reggeli lapok megírták Boda Dezső főkapitány látogatását Kossuthnál, aki volt komornyikja, Vida István ellen tett feljelentést. Kossuth ma ezt a fejelentést visszavonta.

Lukács marad.

Budapest, március 22. Andrassy ma kijelentette egy újságíró előtt, hogy Lukácsék nem távoznak, mert fölülről támogatják őket. De ez — ugymond — az ellenzék szempontjából csak jó, mert annál nagyobb és szegyeteljesebb lesz későbbi bukásuk.

Skuttari elesik.

Cattaró, március 22. A montenegróiak tegnap reggel óta ismét hevesen ágyúzzák Skuttarit. Az ostromot maga Nikita király vezeti. Az ágyuk egész utcákat romokba döntenek s az ostrom oly heves, hogy a város vasárnapra vagy meghódol vagy elesik. Rengeteg osztrák-magyar és olasz alattvaló megsérült. Hír szerint az osztrák-magyar konzult is megsértette egy gránát. Ez a hír azonban hivatalosan még nem nyert megerősítést.

Felrobbant löportorony.

Cettinje, március 22. Ma reggel itt felrobbant egy löportorony, amely rengetek károkat okozott.

Elégtételt kér a monarchia.

Bécs, március 22. A Premdenblatt jól értesült forrásból szerzett információk nyomán azt írja, hogy a monarchia el van szánva rá, hogy ha nem kap kellő elégtételt a visszaélések miatt, a legerélyesebb megtorlásokat fogja életbe léptetni.

Nem ez a tegi
az embert,
Járta bármily
rosszasan, mert
Békefogó-a

Bersonmüvek

Délig járni
előt kapok.

Bersonmüvek

Budapest

CSARNOK

Egy szív története.

Regény.

Iráta: P. H. Budnott.

12.

Polly nem tanusított különös kegyet a kapitány iránt.

Eleinte nem kedvelte annyira sem mint Pophamot. Épp úgy bánt vele, mint Delaplay-nennel, vagy Despareddal, vagy Burougsgal, vagy akárki mással.

S épp a közönyösség vitte Framleighet apró balgaságokra. Ha Polly nagyobbra becsülte volna figyelmességeit, a kapitány büszkesége tán fokozódott volna, de így a kapitány nem változott meg egy cseppet sem, mert biztosnak érezte magát.

— Tulajdonképp nem is igen kedvelem.

— mondta Polly Pophamnek. — És nem is látom be, miért jön ilyen gyakran ide. Nem tehetek róla, ha jön. Hadd jöjjön.

— A kapitány furcsa fickó, — jegyezte meg Teddy. — De borzasztóan okos, higgye el, Polly.

Polly nem felelt. Egy jelmezen varrogott, melyben nemsokára fel akar lépni s egy gyermekdal refrainjét dudolta:

Király vagyok, vidám vagyok,

S a kedvem el nem hágy.

Hirtelen abban hagyta a dudolást s így szólt:

— Néha szeretném tudni, mi történt a kapitánnyal. Mert néha olyan balgatag. Minha valami nyomná a szívét. Változatos személyeivel azokat a színpadi gazembereket juttatja eszembe, kik az utolsó felvonásban kijelentik, hogy ők a gyilkosok és épp mielőtt legördül a függöny, megölik magukat.

— Igen, néha egy kissé komor! — mondta Popham.

— Nos, maga a jó barátja! — felelte Polly. — Kérdezze meg hát, hogy miért olyan. Én bizony megtenném.

— Azt hiszem, tudom az okát, — vallotta meg Teddy némi habozás után. — Nem merek esküdni, hogy az az oka, de azt hiszem mégis az: pénz az oka.

— Pénz? — ismétlé Polly, fölpillantva a varrásáról. — Az olyan gaallér, mint a milyen a kapitány!

— Igen, lássa, épp ez az! — viszonzá Teddy. — Ha nem volna olyan előkelő, nem is banná. Ugy nevelték, hogy mindig remélhette, hogy pénze lesz; de aztán magára hagyták és nem adtak neki pénzt. A családja ott székel valahol Yorkshirebeo, de igen szegény az az ág, amelyből Gaston származik. Hauem azért büszke népség; szinte közmondásszerű a Framleigh büszkesége. Gaston Framleighet

magát nem nevelték odahaza. Egy nagybátyj b vette magához, mikor még kicsi volt. Ettől a nagybácsijától kapta a nevét is mert azt Gaston Gastoncourtnak hívták. Ugy nevelte Gastont, mint valami kis herceget és reá akarta hagyni minden vagyonát. De vad, önféjű, hirtelen haragu, vén fickó volt és Framleigh büszkesége felháborította. Néhány esztendő előtt összevesztek s azóta a kapitány élete egészen megváltozott. Az öreg Gaston hallani sem akart róla, minden pénzét egy távoli rokonára akarja hagyni. Szóval a kapitánynak elég szomorú kilátásai vannak a jövődöre nézve,

— Persze, ha az ember olyan sokra számít! — szólt Polly. — Vannak adósságai?

— Félek, hogy igen.

Polly halkán füttyentett; borzasztó lett volna a fütty leányajkáról, de Polly olyan keevesen és olyan természetesen csinálta.

Folytatjuk.

A szerkesztésért felelős: a lap tulajdonos.

NYITT-TÉR

Serravalló's

Vasas Kina-bor.

Kitüntetve 1906. évi bécsi Hygienikus kiállításán.

Az állami díjjal, oklevéllel és aranyéremmel. Erősítő-szer gyengékedők lábadozók és vérszegény betegeknek. Étvágygerjesztő idegerősítő és vérjavító szer.

7000-nél több orvosi ajánlat.

Kiváló íz.

J. SERRAVALLÓ cs. kir. udvari szállító Trieszt-Barkola.

Kapható a gyógyszerárakban 1/2 L. üvegekben 2-60 Korona 1 L. üvegekben 4-80 K.

Igen jó eredményeket alkalmazták

MATTONI FÉLE

GISSHÜBLER

100%-os égetvényes

SÁVANYUVÍZ

A dűgő égetés

a légutak megbetegedésénél, a garat és hörgők hurutjánál, tüdő- és mellhártya-gyulladásnál.

Gyomorgörcs, kólíka étvágytalanság és általában gyomorbetegségeknek a legkitűnőbb házszer a

HOLLANDI GYOMORCSEPPER

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható:

Mihalovits Jenő
gyógyszertárában
Debreczen.

Az ORIENT szálloda

BUDAPEST,

VII., Rákóczy-ut 42. szám.

teljesen ujonnan berendezett 85 szobával a város központjában. Villanyos világítás, figyelmes kiszolgálás. Szobák 3 koronától feljebb.

Kávéház a házban.

Szives pártfogást kér a tulajdonos.

Vezető: Schloethaur Ferenc.

Zongorák, pianinók

elsőrendűek, újak: 700—2000 koronáig; angol mechanikával, kereszt-húrosak, hárfapedállal. Átjátszottak: 300, 400, 500, 600, 700 koronáig vásárolhatók és cserélhetők.

Ócska zongorákat és pianinókat átserélek újakra. Mindenféle átalakításokat, javításokat, hangolásokat jótállással vállalom.

Kernács zongorakészítő nagy telepei
BUDAPEST. Fióktűzet: Kálvin-tér 6.

Főüzlet:

Szerecsen-u. 33. az „Opera” közelében

BLATTNER GYULA

1801 óta fennálló, most tetemesen megnagyobbított épületüvegezési és képkerekezési

VÁLLALATI

március havában Piac-u. 69. sz. alól

PIAC-U. 89. ALÁ

saját házába, a Royal szállodával szembe

! HELYEZ I Á T I !

Hidny:

Nincs más beszéd tárgya Debreczennek mint a

Budapesti Illatszertár

olcsó és folytatólagos eladása. Győződjünk meg! Piacz-utca 83. szám alatt.

Eladásra kerülnek:

Márványszappan	20 fillér	Yes powder nagy	4 20 fillér	Hajcrepp mtr.	26 fillér
bol nagy üveg	1 50 „	Yes powder kicsi	2 50 „	Sütővas	30 „
blódi Cólni viz 1 db	40 „	Kolozsvári ásványszappan	56 „	Hajkefe	40 „
alle Illuzió	2 70 „	Borotva szappan	10 „	Körömkefe	10 „
avon	1 90 „	Kolozsvári rud chicszappan	50 „	Ruhakefe	40 „
alodont fogcrém	46 „	Ideal parfüm	30 „	Fogkefe	20, 30 „
ancia szájviz	1 20 „	Cipő krém	12 „	Bajuszfix	10 „
ebekó fogcrém nagy	1 20 „	Vindsor szappan	60 „	Brilantin	30 „
ellhauser szájviz	70 „	Kielhauser szappan	30 „	Bajuszpedró	24 „
r. Heider szájviz	70 „	Kielhauser Speick szappan	52 „	Doboz tejcrém	10 „
gger fogcrém	56 „	Parfum 1 üveg	30 „	Gyertya 1 csomag	42 „
r. Heider fogcrém	30 „	1 tcl. neverip óvszer	2, 4, 5 korona	1 db fett powder	20 „

Valla József

Cementáru-gyár Részvénytársaság.

Mozaiklap-, műkö- és cementáru gyár

Beton, vasbeton és burkoló építési vállalat

Iroda kizárólag:

BUDAPEST, VII. Gizella-ut 38

Alapított 1878. évben.

TELEFON 59-90. és 141-69.

KÖHÖGÉS, REKEDTSÉG
és elnyájkásodás ellen gyors és biztos hatásuk

EGGER Mellpasztillái
az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Próbadoz 50 fill.
Doboza 1 és 2 K.

Kapható gyógytárakban és drogeriákban.

ÉLJEN!

Megoldja ez az átkozott köhögés.

Egger-mellpasztilla csakhamar meggyógyított!

Fő- és szétküldési raktár: Dr. EGGER LEÓ és EGGER I. Budapest, VI. Révai-u 12.

Kapható Debreczenben: Arányi Árpád, Batári Imre, Grósz Nagy Ferencz, Harsányi Lajos, Kóczián Dezső, Kováts L. Nándor, Kubek Sándor, Mihálovits Jenő, Reichard Sándor, Sággy Ferencz, Steiner Manó, Tóth Béla gyógyszerárakban, Jóna és Jóna Központi drogeriákban.

Kiadó május 1-től

zálogházhelyiség

Kossuth-u. 11. sz. alatti kereszt-épület egy nagy terem 3 külön szobával, ugyanott egy páncél tűzmentes szekrény és pudliberendezés

eladó

25000 óra

1 db kor. 2-50.

Legújabb párisi fazon, 36 óráig pontosan járó, aranyozva, 18 karátos aranyból, 3 évi jótállással csak kor. 250, 2 óra kor. 480, 5 óra kor. 1130. Egy legújabb fazonu párisi aranyozott lánc 50 fillér, — lánc kor. 125. Kockázat kizárva. Neve tetszőre a pénz vissza.

Utánvét mellett szállít az óra áruház:

A. KAPELUSZ
KRAKAU (Ausztria) Dietelsgasse 782.5-8

A szép haj

nagy dísz és ékesség. A gondozatlan haj visszataszítóan hat, miért is ajánlatos, hogy már a legkorábbi ifjúkorban kezdjük meg a haj rendszeres tisztítását és gondozását

fekete tejjelgyű samponnal.

a mely a fejbor és haj minden kiválósságát eltávolítja a a haját a legkésőbb öreg korig dús és ténylegesen megőrzi. A ritkás haját is tömörnek, deának mutatja. Az a siker, a melyet a mindenütt ismert és kedvelt feketetejjel-sampon a fekete fejjel napról-napra terjed, abból is megállapítható, hogy egész sor keserű érzési utánaeset hoztak forgalomba, a mi miatt vásárlónál különös gondossággal kell ügyelni a mellékelt védőjegyre. Izbolya-sampon az utánaesetok gyakori árszállás anya-gokat tartalmaznak és így a haj racionális gondozása helyett károsítást okoznak.

Védjegy

Sampon a fekete tejjel eredeti csomagolás-kázkban 30 fillérért kapható minden gyógyszer-tárban, drogeriában, illatszert- és szappanüzletben és fodrászoknál is. A hol nincs meg az eredeti propagán-dum, vagy hamisítványt kínálnak helyette, ott forduljanak a főraktárhoz:

Faisztl Ferenc, Budapest, VI. Nossár-utca 12.

a honnan közölni fogják a legkésőbbi előírású címét vagy 240 kor. előzetes beutódása ellenében bérmentesen küldenek 8 csomagcsakát. Után-vétellel való küldésnél 86 fillérrel több.

Hans Schwarzkopf, G. m. b. H. Berlin N. 47.

Tantal

lampionja

„Huzott drótzállal,

kb. 75% áram megtakarítás

Törhetetlen!

Nagyar

Siemens - Schuckert - Művek

Budapest, VI. Teréz-körút 36

Kapható:

Molnár Testvérek-nél.

DEBRECZEN, Egyház-tér 2.

MOLL-FÉLE SEIDLITZ-POR

Csak akkor valódiak, ha mindegyik doboz Moll A. védjegyét és aláírását tünteti fel.

A Moll A.-féle SEIDLITZ-POROK tartós gyógyhatása a legmakacsabb GYOMOR- és ALTEST-BANTALMAK, gyomorhív, rögzött SZEKREKEDÉS, májbántalom, VÉRTOLULÁS, aranyér és a legkülönbözőbb NŐI BETEGSÉGEK ellen, e jeles házi szernek évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szerzett.

Ara egy lepecsételt doboznak 2 korona. Hamisítások törvényileg fenyegetnek.

MOLL-FÉLE SÓS-BORSZESZ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és a Moll-féle sós borszesz nevezetesen „mint a fájdalomcsillapító bedörzsöléshez” készvény, csúsz és a megkülönböztetésül a következőkben: néi legismertebb népszer.

Egy ónozott eredeti üveg ára 2 korona. Moll-féle gyermek-szappan.

Legfinomabb, egészen új módszer szerint készített gyermek- és női szappan, a bőr gyökeres gondozásáért és ápolására úgy gyermekok, mint felnőttek számára. Egy darab ára 40 fill. Ot darabé 1 kor. 80 fill. Minden darab gyermek-szappan Moll A.-féle védjeggyel van ellátva. Fő-szétküldés:

MOLL A. gyógyszerész, cs. és kir. udv. száll. által Bécs, I. Tuchlauben 9 Vidéki megrendelések naponta posta-utánvét mellett teljesítenek. A raktárakban tesék határozottan Moll A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni

Apró hirdetések

HA NINCS PÉNZE és szüksége van vászon, asztalterítő, szövet és csipke-függöny, futó és nagy szőnyegre. Paplan és flanel takarók, férfi és női felöltők, kész férfi-, fiu öltönyre vagy tükör, kép és butor, a mai naptól fogva oly olcsón lesz eladva, hogy mindenkinek saját érdeke, hogy egy próbabevásárlást eszközöljön. Tisztelettel Kaiser Salamon. Telefon 685.

OLCSÓ és jó órák ékszerek legolcsóbban szerezhetők be Gasparik Adam órás és ékszerész-nél Debrecen, Hunyadi-utca 12. Ugyanot órajavitások legolcsóbban eszközöltenek.

VARRÓGÉP Singer-féle, 240 koronás, egész új női ruha varrógép eladó. Bővebbet a kiadóban,

Levelezés.

URIASZONY fess, fiatal, megismerkedne uriembrel, ki nemleg támogatná. Levél: „Fekete szem” címmel a kiadóba. (Továbbításához bélyeg csatolandó. Kiadó.]

FELESÉGÜL venne vidéki, 37 éves, független ember, intelligens, tisztaság szerető, békés természetű nőt, habár vagyontalan is.

Legelőzőbb és legjobb hatásu Hashajtó

NEUSTEIN FÜLÖP CUKROZOTT HASHAJTÓ LABDACS

(Neustein Erzsébet-pilulái)

felülmulja minden tekintetben a hasonló készítményeket. Fenti szer mentes minden káros alkotórésztől, a legjobb sikerrel használják a: altestbántalmainál, könnyű székletet szerezni egy vértisztító gyógyszer sem ártalmatlanabb és alkalmasabb a

Székrekedés

legyőzése, mint a legtöbb betegség okozójára. Cukrozott volta miatt, a gyermekek is szívesen veszik. Egy doboz 15 pilula tartalommal 30 fillér. egy tekerés 8 dobozzal tehát 120 pilulával 2 korona. A pénz előre küldése mellett bémentve.

Óvás!

Utánzóttól óvakodjunk „Neustein Fülöp hashajtó pilulái” tessék kéri! Csak akkor valódi, ha minden dobozon a törv. bejegyzés Szent Lipót védjegye a Fülöp Neustein gyógyszerész aláírásával fekete vörös nyomásban olvasható. A keresk. törvény által védett csomagjainkon cégünknek rajta kel lennie.

Neustein Fülöp gyógyszerész.

Sz. - Lipóthoz Wien, Plankengasse 6.

Kapható Debreczenben: Kubek Sándor Mihailovits J., Muraközy László, Aranyi J. gyógyszerészeknél.

Az Új Debreczen szerkesztősége Darabos-u. 7.

Telefon 4-12.

Telefon 6-44.

Haas Lipót

Lincleum

és Szövetszőnyegház

viaszkosvászon gummiáru gyári főraktára
Piacz-utca 58. sz.

Dusan felszerelt raktár.

Saját érdekében áll a mélyen tisztelt vevőközönségnek ezen világvárosi mintára berendezett áruházat megtekinteni és

olcsó szabott árainról meggyőződést szerezni.